

Закон о изменама и допунама Закона о платним услугама

Члан 1.

У Закону о платним услугама („Службени гласник РС”, бр. 139/14 и 44/18), у члану 2. став 1. тачка 1) после речи: „прималац плаћања” додају се речи: „или се иницира у име платиоца”.

После тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

„1а) платна трансакција на даљину је платна трансакција која је иницирана путем интернета или уређаја који се може користити за комуникацију на даљину;”.

У тачки 4) речи: „које тај корисник употребљава за издавање платног налога” замењују се речима: „који се употребљава за издавање платног налога, односно за иницирање платне трансакције”.

После тачке 5) додаје се тачка 5а), која гласи:

„5а) иницирање платне трансакције означава предузимање радњи које су претходни услов за започињање извршења платне трансакције, укључујући издавање платног налога и спровођење аутентификације;”.

У тачки 19) реч: „тог” брише се.

После тачке 42) тачка на крају става замењује се тачком са запетом и додају се тач. 43) до 53), које гласе:

„43) пружалац платних услуга који води рачун јесте пружалац платних услуга који платиоцу отвара и води платни рачун;

44) пружалац услуге иницирања плаћања је пружалац платних услуга који обавља пословне активности утврђене у члану 4. став 7. овог закона;

45) пружалац услуге пружања информација о рачуну је пружалац платних услуга који обавља пословне активности утврђене у члану 4. став 8. овог закона;

46) аутентификација означава поступак који пружаоцу платних услуга омогућава проверу идентитета корисника платних услуга или ваљаности употребе одређеног платног инструмента, укључујући употребу персонализованих сигурносних елемената корисника;

47) поуздана аутентификација корисника означава аутентификацију са употребом два или више елемената који спадају у категорију знања (нешто што само корисник зна), поседовања (нешто што само корисник поседује) и својствености (нешто што корисник јесте) који су међусобно независни, што значи да откривање једног не умањује поузданост других, а која је осмишљена тако да штити поверљивост података о аутентификацији;

48) персонализовани сигурносни елементи означавају персонализоване податке и обележја која пружалац платних услуга додељује кориснику платних услуга у циљу аутентификације;

49) осетљиви подаци о плаћању означавају сваки податак, укључујући персонализоване сигурносне елементе, који се може искористити за извршење преварних радњи, при чему у случају активности пружаоца услуге иницирања плаћања и пружаоца услуге пружања информација о рачуну, име власника рачуна и број рачуна не представљају осетљиве податке о плаћању;

50) електронска комуникациона мрежа има значење утврђено законом којим се уређују електронске комуникације;

51) електронска комуникациона услуга има значење утврђено законом којим се уређују електронске комуникације;

52) дигитални садржај представља робу или услуге које се производе и достављају у дигиталном облику, чија је употреба или потрошња ограничена на технички уређај и која ни на који начин не укључује коришћење или потрошњу робе или услуга у физичком облику;

53) платни бренд има значење утврђено законом којим се уређују међубанкарске накнаде и посебна правила пословања код платних трансакција на основу платних картица.”

Члан 2.

У члану 3. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) платне трансакције које се извршавају преко трговинског заступника овлашћеног да у име и за рачун само платиоца или само примаоца плаћања преговара или закључи уговор о купопродаји робе или услуга;”

У тачки 6) после речи: „за готов новац” додају се запета и речи: „при чему се новчана средства не држе на платном рачуну”.

У тачки 10) после речи: „располаже” додају се запета и речи: „не укључујући услуге иницирања плаћања и услуге пружања информација о рачуну”.

Тачка 11) мења се и гласи:

„11) платне трансакције које се врше на основу одређеног платног инструмента који се може користити само ограничено, ако је испуњен један од следећих услова:

(1) инструмент омогућава његовом имаоцу да при куповини плаћа робу и услуге искључиво у просторијама издаваоца овог инструмента или, у складу са уговором који је закључен директно с тим издаваоцем, код ограничене мреже продаваца робе и услуга,

(2) инструмент се може користити искључиво за плаћање куповине веома ограниченог круга робе и услуга,

(3) инструмент се издаје на захтев привредног субјекта или субјекта јавног сектора и уређен је од стране државног органа или другог органа јавне власти ради постизања одређених циљева пореске или социјалне политике, при чему се може користити само у Републици Србији и само за куповину одређених посебних

добара или услуга од добављача на основу уговора закљученог са издаваоцем тог инструмента;”.

Тачка 12) мења се и гласи:

„12) платне трансакције које оператор електронске комуникационе мреже, односно оператор електронских комуникационих услуга, извршава као додатне услуге уз електронске комуникационе услуге које пружа корисницима те мреже или тих услуга и које испуњавају следеће услове:

(1) извршавају се ради куповине дигиталног садржаја и гласовних услуга, без обзира на уређај са којег се врши куповина или коришћење тог садржаја или тих услуга, или се извршавају када се преко електронског уређаја средства прикупљају у добротворне сврхе уз учешће регистрованих хуманитарних организација или се врши куповина карата, при чему се у свим овим случајевима износ платне трансакције наплаћује од корисника заједно са електронским комуникационим услугама које му се пружају,

(2) вредност појединачне платне трансакције из подтачке (1) ове тачке не може бити већа од 6.000 динара, а укупна вредност свих платних трансакција из те подтачке које иницира исти корисник не може бити већа од 36.000 динара у календарском месецу, без обзира да ли ради извршавања тих платних трансакција корисник електронских комуникационих услуга претходно врши уплату новчаних средстава на свој рачун који има код тог оператора или се средства за извршавање тих платних трансакција уплаћују накнадно или обезбеђују на други начин;”.

У тачки 14) после речи: „истог матичног друштва,” додају се речи: „као и услуге уско повезане с тим трансакцијама које се састоје од активности којима се припрема или омогућава извршавање ових трансакција;”.

У тачки 15) после речи: „утврђену овим законом” додају се запета и речи: „при чему је пружалац дужан да кориснику, како пре тако и након извршења трансакције исплате готовог новца, пружи информацију о било којој накнади из чл. 26, 27, 28. и 39. овог закона која се наплаћује за услугу исплате готовог новца, односно о курсу промене валуте из члана 39. овог закона, а одговорност за правилно извршење исплате готовог новца према кориснику сноси искључиво издавалац платне картице”.

После става 2. додају се ст. 3. до 7, који гласе:

„Пружаоци услуга који обављају било коју од активности из става 1. тачка 11) подтач. (1) и (2) овог члана или обе те активности, за које је укупна вредност платних трансакција извршених током претходних 12 календарских месеци већа од милион евра у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан извршења трансакције – дужни су да најкасније 15. дана текућег месеца обавесте Народну банку Србије на који начин и из којих разлога се те активности имају сматрати активностима из тих подтачака на које се не примењују одредбе овог закона, као и да у овом обавештењу ближе опишу начин обављања тих активности.

На основу обавештења из става 3. овог члана и на основу критеријума из става 1. тачка 11) тог члана, Народна банка Србије одлучује да ли се активности из овог обавештења сматрају активностима из те тачке на које се одредбе овог закона не примењују.

Пружаоци услуга који обављају делатност из става 1. тачка 12) овог члана дужни су да о томе обавесте надлежне органе и да им најмање једном годишње достављају мишљење лиценцираног овлашћеног ревизора из друштва за ревизију које може обављати ревизију банака и којим се потврђује да је активност у складу са ограничењима прописаним у тој тачки.

Опис активности које су предмет обавештења из ст. 3. и 5. овог члана и на које се не примењују одредбе овог закона објављује се у регистру платних институција или регистру институција електронског новца који Народна банка Србије води у складу с чл. 105. и 139. овог закона.

Народна банка Србије може прописати ближе услове под којима се привредном субјекту или пружаоцу платних услуга може одобрити изузеће од примене свих или појединих одредаба овог закона у одређеном периоду, и то ради тестирања пружања услуге и искључиво у погледу тог тестирања, ако је ова услуга по природи таква да садржи одређени степен иновације због којег би се могла сматрати новом или значајно побољшаном платном услугом у односу на платне услуге које пружаоци платних услуга из члана 10. овог закона већ пружају у Републици Србији.”

Члан 3.

У члану 4. став 1. тачка 3) речи: „и то” замењују се речју: „укључујући”.

Тач. 5) до 7) мењају се и гласе:

„5) услуге издавања платних инструмената и/или прихватања платних трансакција;

6) услуге извршавања новчане дознаке;

7) услуге иницирања плаћања;”

После тачке 7) додаје се тачка 8), која гласи:

„8) услуге пружања информација о рачуну.”

У ставу 2. после речи: „платних трансакција” додају се речи: „на терет свог платног рачуна”, а после речи: „трајног налога” додају се запета и речи: „након чега се платни рачун примаоца плаћања одобрава за износ платне трансакције”.

После става 3. додају се ст. 4. до 8, који гласе:

„Извршавање новчане дознаке је платна услуга код које пружалац платних услуга прима платиочева новчана средства без отварања платног рачуна за платиоца или примаоца плаћања, искључиво ради стављања тих средстава на располагање примаоцу плаћања или ради преноса тих средстава примаочевом пружаоцу платних услуга, који их ставља на располагање примаоцу плаћања.

Издавање платних инструмената је платна услуга код које пружалац платних услуга на основу уговора издаје платиоцу платни инструмент за иницирање и обраду платних трансакција платиоца код тог пружаоца платних услуга.

Прихватање платних трансакција је платна услуга код које се на основу уговора пружаоца платних услуга с примаоцем плаћања о прихватању и обради платних трансакција врши пренос новчаних средстава примаоцу плаћања.

Иницирање плаћања је услуга код које се на захтев корисника платних услуга издаје платни налог на терет платног рачуна платиоца који се води код другог пружаоца платних услуга.

Пружање информација о рачуну је услуга која се пружа преко интернета и којом се пружају груписане информације о једном или више платних рачуна које корисник платних услуга има код другог пружаоца платних услуга или код више пружалаца платних услуга.”.

Члан 4.

У члану 7. после става 7. додају се ст. 8. и 9, који гласе:

„Достављањем лицу из става 1. овог члана решења, записника и других аката, као и обавештења, захтева и других писмена Народне банке Србије, који су у вези с поступцима из тог става – сматра се да су они достављени и члановима органа управљања тог лица, односно лицу које непосредно руководи пословима тог лица и одговорном лицу у правном лицу и не може се доказивати супротно.

Народна банка Србије може прописати обавезу лица из става 1. овог члана да обезбеде пријем аката и писмена из става 8. тог члана у облику електронских докумената, као и услове под којима и тренутак од кога ће се сматрати да је извршено достављање тих аката и писмена у смислу закона којим се уређује општи управни поступак.”.

Члан 5.

У члану 13. став 6. реч: „интерној” брише се, а тачка на крају става замењује се запетом и додају се речи: „као и да врши периодичну и континуирану обуку ангажованих лица.”.

После става 7. додаје се став 8, који гласи:

„Народна банка Србије може прописати ближе услове оглашавања платних услуга, а може ближе уредити и услове и захтеве у погледу квалификација и знања запослених из ст. 6. и 7. овог члана, као и начин спровођења њихове обуке.”.

Члан 6.

У члану 16. став 1. тачка 2) подтачка (2) речи: „правилног извршења” замењују се речима: „правилног издавања или извршења”.

У подтачки (3) после речи: „сагласности за” додају се речи: „издавање платног налога или”.

У подтачки (5) речи: „платне трансакције” замењују се речима: „платних услуга, односно појединачних платних трансакција”.

У подтачки (6) тачка са запетом на крају замењује се запетом, а после те подтачке додаје се подтачка (7), која гласи:

„(7) у случају платних инструмената с повезаним платним брендovima (енг. *co-branded payment instruments*), права корисника платних услуга у вези с коришћењем овог инструмента у складу са одредбама закона којим се уређују међубанкарске накнаде и посебна правила пословања код платних трансакција на основу платних картица;”.

У тачки 3) подтачка (1) после речи: „кориснику платних услуга,” додају се речи: „укључујући и оне повезане с начином на који и учесталошћу с којом се достављају или чине доступним информације у складу са овим законом;”.

У тачки 4) подтачка (1) после речи: „платних услуга” додају се речи: „и софтвер, која су договорена између страна за пренос информација или обавештења у складу са овим законом”.

У тачки 5) после подтачке (1) додаје се подтачка (1а), која гласи:

„(1а) о безбедној процедури за обавештавање корисника платних услуга од стране пружаоца платних услуга у случају преваре, сумње на превару или безбедносних претњи;”.

У подтачки (4) после речи: „платних услуга о” додају се речи: „неодобреном или неправилном иницирању платне трансакције, као и о”.

У подтачки (5) после речи: „услуга за” додају се речи: „иницирање платних трансакција или”.

Члан 7.

У члану 17. после става 4. додаје се став 5, који гласи:

„Ако је оквирни уговор на захтев корисника платних услуга закључен коришћењем средства за комуникацију на даљину којим се пружаоцу платних услуга не омогућава испуњење обавезе из става 3. овог члана, пружалац платних услуга испуњава ту обавезу одмах након закључења оквирног уговора.”.

Члан 8.

У члану 18. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Изузетно од става 1. овог члана, ако пружалац платних услуга предлаже промену накнаде за пружање платних услуга у корист корисника платних услуга, или уводи бесплатну нову услугу или функционалност постојеће услуге, та промена може се примењивати одмах и без претходног достављања кориснику платних услуга предлога измена и допуна одредаба оквирног уговора у делу који се односи на ту промену.

Након пријема предлога из става 1. овог члана, корисник платних услуга може прихватити или одбити измене и допуне одредаба оквирног уговора пре предложеног дана почетка њихове примене.”

Досадашњи ст. 2. до 5. постају ст. 4. до 7.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 5, после речи: „дужан да” додају се речи: „на лако уочљив начин”.

Досадашњи став 4, који постаје став 6, мења се и гласи:

„У случају из става 5. овог члана, пружалац платних услуга дужан је да корисника платних услуга, истовремено с достављањем предлога из тог става, обавести о његовом праву да, ако не прихвати тај предлог, у било ком тренутку пре дана почетка примене предложених измена и допуна одредаба оквирног уговора, раскине оквирни уговор без плаћања накнаде и других трошкова, као и да утврди дан пре дана почетка примене предложених измена и допуна од када ће раскид произвести дејство.”

Члан 9.

У члану 22. став 5. после речи: „на папиру” додају се речи: „или на другом трајном носачу података у складу с тим захтевом”.

Члан 10.

У члану 26. став 1. речи: „кориснику платних услуга учини” замењују се речима: „кориснику платних услуга достави или учини”.

У тачки 1) речи: „извршења платног налога” замењују се речима: „издавања или извршења платног налога, односно ради правилног иницирања или извршења платне трансакције”.

Члан 11.

После члана 26. додају се чл. 26а до 26в и наслови изнад тих чланова, који гласе:

„Информације за платиоца пре иницирања платне трансакције

Члан 26а

Пружалац услуге иницирања плаћања дужан је да при пружању ове услуге, поред информација из члана 26. овог закона, пре иницирања платне трансакције, платиоцу достави или му учини лако доступним следеће јасне и свеобухватне информације:

1) пословно име и седиште пружаоца услуге иницирања плаћања, као и пословно име и седиште, односно адресу заступника или огранка у Републици Србији преко кога пружа услугу иницирања плаћања и било коју другу адресу на којој се корисник платних услуга може обратити пружаоцу услуге иницирања плаћања, укључујући и и-мејл адресу;

2) назив и адресу седишта органа надлежног за надзор над пружаоцем услуге иницирања плаћања, његовим заступником или огранком, а у вези с пружањем услуге иницирања плаћања у Републици Србији.

На захтев корисника услуге иницирања плаћања, пружалац услуге иницирања плаћања дужан је да информације из става 1. овог члана том кориснику достави на папиру или другом трајном носачу података.

Пружалац услуге иницирања плаћања може кориснику ове услуге пружити информације из става 1. овог члана у облику нацрта уговора о услузи иницирања плаћања који садржи ове информације.

Ако је уговор о услузи иницирања плаћања, на захтев корисника те услуге, закључен коришћењем средства за комуникацију на даљину које пружаоцу услуге иницирања плаћања не омогућава да испуни обавезе из ст. 1. и 2. овог члана, овај пружалац је дужан да те обавезе испуни одмах након извршења платне трансакције.

Информације за платиоца и примаоца плаћања након иницирања платне трансакције

Члан 26б

Поред информација из чл. 26. и 26а овог закона, ако је платна трансакција иницирана преко пружаоца услуге иницирања плаћања, пружалац те услуге дужан је да, одмах након иницирања платне трансакције, достави платиоцу или му учини доступним, а ако је примењиво – и примаоцу плаћања, следеће информације:

- 1) потврду о успешном издавању платног налога код пружаоца платних услуга који води рачун платиоца;
- 2) ознаку којом се платиоцу и примаоцу плаћања омогућава идентификација платне трансакције, а, када је то потребно, и примаоцу плаћања омогућава идентификација платиоца, као и информације које су пренете платном трансакцијом;
- 3) износ платне трансакције;
- 4) ако је примењиво, врсту и висину свих накнада које пружалац услуге иницирања плаћања наплаћује кориснику платних услуга у вези са иницираном платном трансакцијом, а ако тај пружалац збирно наплаћује ове накнаде – и врсту и висину сваке појединачне накнаде која чини збирну накнаду.

Информације за пружаоца платних услуга који води рачун платиоца при коришћењу услуге иницирања плаћања

Члан 26в

Ако је платни налог инициран преко пружаоца услуге иницирања плаћања, овај пружалац услуге је дужан да пружаоцу платних услуга који води рачун платиоца учини доступном референтну ознаку платне трансакције.”

Члан 12.

Члан 31. мења се и гласи:

„Члан 31.

Ако прималац плаћања платиоцу нуди попуст у случају плаћања коришћењем одређеног платног инструмента, дужан је да га о томе обавести пре иницирања платне трансакције.

Ако пружалац платних услуга или друга страна укључена у платну трансакцију, који нису примаоци плаћања код те трансакције, од корисника платних услуга захтевају плаћање посебне накнаде за употребу одређеног платног инструмента, дужни су да га о томе обавесте пре иницирања платне трансакције.

Платилац има обавезу да плати накнаду из става 2. овог члана само ако је био упознат са њеним пуним износом пре иницирања платне трансакције.”

Члан 13.

У члану 33. став 3. после тачке на крају реченице додаје се реченица која гласи: „Платилац сагласност за извршење платне трансакције може дати и преко примаоца плаћања и преко пружаоца услуге иницирања плаћања.”

Члан 14.

У члану 35. став 2. речи: „који је издао платилац, прималац плаћања или платилац преко примаоца плаћања” бришу се.

У ставу 5. реч: „његов” брише се.

После става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Платиочев платни рачун не може се задужити пре пријема платног налога.”

Члан 15.

У члану 36. став 1. после речи: „прописом” додају се речи: „или када код пружаоца платних услуга постоји разумна сумња у погледу веродостојности платног налога или појединих његових елемената”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Пружалац платних услуга који води рачун не може одбити извршење платног налога, укључујући и платни налог дат преко пружаоца услуге иницирања плаћања, када су испуњени сви услови утврђени у уговору о платним услугама, осим у случајевима из става 1. овог члана.”

Досадашњи ст. 2. до 5. постају ст. 3. до 6.

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, после речи: „налога” додају се речи: „или иницирања платне трансакције”.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, речи: „из става 2. овог члана” замењују се речима: „из става 3. овог члана”.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, после речи: „наплаћује” додаје се реч: „разумну”.

Члан 16.

У члану 38. став 2. мења се и гласи:

„Када је платну трансакцију иницирао пружалац услуге иницирања плаћања или прималац плаћања или платилац преко примаоца плаћања – платилац не може опозвати платни налог након давања сагласности пружаоцу услуге иницирања плаћања да иницира платну трансакцију или давања сагласности за извршење платне трансакције примаоцу плаћања.”

У ставу 5. после речи: „својим” додају се речи: „или другим”, а после речи: „пужаоцем платних услуга” додају се речи: „који учествује у извршењу платне трансакције.”

Члан 17.

Члан 39. и наслов изнад тог члана мењају се и гласе:

„Валута платне трансакције и информације у вези с променом валуте плаћања

Члан 39.

Платна трансакција извршава се у валути о којој се договоре корисник платних услуга и његов пружалац платних услуга, у складу с прописима којима се уређује девизно пословање.

Ако прималац плаћања пре иницирања платне трансакције нуди платиоцу услугу промене валуте плаћања или ако је пре иницирања платне трансакције ова промена понуђена платиоцу на банкомату, на продајном месту или од стране примаоца плаћања – лице које нуди ту промену дужно је да платиоца упозна са информацијама о курсу замене валуте који би се користио за ову промену и о накнадама које би се од њега наплатиле у вези с том променом.

Промена валуте из става 2. овог члана не може се извршити без сагласности платиоца.

Народна банка Србије може прописати додатне захтеве у вези са информисањем о промени валуте плаћања.”

Члан 18.

У члану 40. став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. до 6. постају ст. 3. до 5.

Досадашњи став 5, који постаје став 4, мења се и гласи:

„Изузетно од става 3. овог члана, прималац плаћања и његов пружалац платних услуга могу уговорити да пружалац платних услуга који наплаћује накнаде за своје учешће у извршењу платне трансакције те накнаде наплати из износа платне трансакције који се преноси пре одобравања новчаних средстава на рачун примаоца плаћања или стављања тих средстава на располагање примаоцу плаћања. У том случају, пружалац платних услуга дужан је да, након извршења платне трансакције, у информацијама из чл. 23. и 28. овог закона одвојено

прикаже укупан износ платне трансакције и накнаде наплаћене примаоцу плаћања.”

Члан 19.

У члану 41. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Надзор, укључујући инспекцијски надзор, над применом става 2. овог члана код примаоца плаћања који је трговац у смислу закона којим се уређује заштита потрошача врше одговарајући органи државне управе, органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе у складу с тим законом.”

Члан 20.

У члану 44. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и када је пружалац платних услуга примаоца плаћања истовремено и платиочев пружалац платних услуга.”

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 21.

У члану 46. став 2. речи: „став 3. овог закона” замењују се речима: „став 4. овог закона”.

Члан 22.

После члана 46. додају се чл. 46а до 46г и наслови изнад тих чланова, који гласе:

„Потврда расположивости новчаних средстава

Члан 46а

Пружалац платних услуга који води рачун дужан је да одмах након пријема захтева пружаоца платних услуга који је издавалац платног инструмента заснованог на платној картици одговори да ли је на платном рачуну платиоца расположив износ неопходан за извршење платне трансакције на основу платне картице, ако су испуњени следећи услови:

- 1) платиочевом платном рачуну се у тренутку пријема овог захтева може приступити преко интернета;
- 2) платилац је пружаоцу платних услуга који води рачун дао изричиту сагласност да одговори на такав захтев одређеног пружаоца платних услуга како би потврдио да је на платном рачуну платиоца расположив износ који одговара одређеној платној трансакцији на основу платне картице;
- 3) сагласност из тачке 2) овог става дата је пре слања првог таквог захтева.

Пружалац платних услуга који је издавалац платног инструмента заснованог на платној картици захтев из става 1. овог члана може доставити ако су испуњени следећи услови:

- 1) платилац му је дао изричиту сагласност да упути, односно да упућује такав захтев;

2) платилац је у износу из става 1. овог члана иницирао платну трансакцију на основу платне картице користећи платни инструмент заснован на платној картици;

3) пружалац платних услуга који је издавалац платног инструмента заснованог на платној картици аутентификује себе пред пружаоцем платних услуга који води рачун пре достављања сваког појединачног таквог захтева и успоставља комуникацију и размењује поруке и податке с њим на безбедан начин у складу с прописом из члана 75г овог закона.

Одговор из става 1. овог члана садржи само „да” или „не” без навођења стања на платном рачуну и не може да се чува нити да се користи у друге сврхе осим за извршавање платне трансакције.

Пружалац платних услуга који води рачун не може на основу одговора из става 1. овог члана онемогућити располагање новчаним средствима на платном рачуну платиоца.

Пружалац платних услуга који води рачун дужан је на захтев платиоца да га информише о пружаоцу платних услуга који је доставио захтев из става 1. овог члана и о датом одговору.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на платни инструмент заснован на картици на којој је похрањен електронски новац.

Правила о приступу платном рачуну у случају услуге иницирања плаћања

Члан 46б

Ако се платном рачуну платиоца може приступити преко интернета, платилац има право да користи услугу иницирања плаћања коју пружа пружалац услуге иницирања плаћања.

При пружању услуге иницирања плаћања, пружалац те услуге дужан је да обезбеди следеће:

1) да ни у једном тренутку не држи новчана средства платиоца која су у вези са услугом иницирања плаћања коју пружа;

2) да персонализованим сигурносним елементима корисника платних услуга не може да приступи нико други сем тог корисника и издаваоца тих сигурносних елемената и да те елементе пружалац услуге иницирања плаћања преноси кроз сигурне и ефикасне канале;

3) да све друге информације о кориснику платних услуга до којих је дошао пружајући услугу иницирања плаћања може да достави само примаоцу плаћања – ако је платилац за то дао изричиту сагласност;

4) да сваки пут када се иницира платна трансакција, у складу с прописом из члана 75г овог закона, на безбедан начин потврди свој идентитет пружаоцу платних услуга који води рачун платиоца и да на безбедан начин размењује поруке и податке с тим пружаоцем платних услуга који води рачун, платиоцем и примаоцем плаћања;

- 5) да не може да чува осетљиве податке о плаћању корисника платних услуга;
- 6) да не може да тражи друге податке осим оних који су неопходни за пружање услуге иницирања плаћања;
- 7) да податке користи, чува и приступа им једино ради пружања услуге иницирања плаћања, у складу са изричитим захтевом платиоца;
- 8) да не мења износ, примаоца плаћања, нити било који други елемент платне трансакције.

Ако је платилац дао изричиту сагласност за извршење платне трансакције, како би се омогућила примена његовог права да користи услугу иницирања плаћања, пружалац платних услуга који води рачун дужан је да обезбеди следеће:

- 1) да с пружаоцем услуге иницирања плаћања успостави комуникацију и размењује податке и поруке на безбедан начин у складу с прописом из члана 75г овог закона;
- 2) да одмах након пријема платног налога од пружаоца услуге иницирања плаћања – том пружаоцу достави или учини доступним све информације о иницирању платне трансакције и све доступне информације у вези са извршењем платне трансакције;
- 3) да платне налоге примљене преко пружаоца услуге иницирања плаћања ни на који начин не дискриминише у односу на платне налоге које је издао директно платилац, и то посебно у погледу временског распореда и брзине поступања, приоритета или накнада, осим из објективних разлога.

Пружање услуге иницирања плаћања не може да зависи од постојања уговорног односа за ту намену између пружаоца услуга иницирања плаћања и пружаоца платних услуга који воде рачуне.

Правила за приступ и употребу информација о платном рачуну код услуге пружања информација о рачуну

Члан 46в

Ако се платном рачуну може приступити преко интернета, корисник платних услуга има право да користи услугу пружања информација о рачуну.

При пружању услуге пружања информација о рачуну, пружалац те услуге дужан је да обезбеди следеће:

- 1) да пружа услуге само ако за то постоји изричита сагласност корисника платних услуга;
- 2) да персонализованим сигурносним елементима корисника платних услуга не може да приступи нико други сем тог корисника и издаваоца тих сигурносних елемената и да те елементе пружалац услуге пружања информација о рачуну преноси кроз сигурне и ефикасне канале;
- 3) да за сваку комуникациону сесију, у складу с прописом из члана 75г овог закона, потврди свој идентитет ка пружаоцу платних услуга који води рачун

корисника платних услуга, и да на безбедан начин размењује поруке и податке с тим пружаоцем платних услуга и корисником платних услуга;

4) да приступа само платним рачунима које је за коришћење ове услуге одредио корисник платних услуга и информацијама о платним трансакцијама које се односе на те рачуне;

5) да не захтева осетљиве податке о плаћањима у вези с платним рачуном;

6) да податке користи, чува или им приступа једино ради пружања услуге пружања информација о рачуну, у складу са изричитом сагласношћу корисника платних услуга.

Ако је корисник платних услуга дао изричиту сагласност за пружање услуге пружања информација о рачуну, како би се омогућила примена његовог права да користи ту услугу, пружалац платних услуга који води рачун дужан је да обезбеди следеће:

1) да с пружаоцем услуге пружања информација о рачуну успостави комуникацију и размењује поруке и податке на безбедан начин у складу с прописом из члана 75г овог закона;

2) да не дискриминише захтеве за давање података које прими од пружаоца услуге пружања информација о рачуну, осим из објективних разлога.

Пружање услуге пружања информација о рачуну не може да зависи од постојања уговорног односа за ту намену између пружаоца услуга иницирања плаћања и пружаоца платних услуга који воде рачуне.

Ограничен приступ пружалаца платних услуга платним рачунима

Члан 46г

Пружалац платних услуга који води рачун може пружаоцу услуге пружања информација о рачуну или пружаоцу услуге иницирања плаћања одбити приступ платном рачуну ако постоје оправдани и доказима поткрепљени разлози у погледу неодобреног или преварног приступа платном рачуну, односно неодобреног или преварног иницирања платне трансакције тих пружалаца платних услуга.

Пружалац платних услуга који води рачун дужан је да у случају из става 1. овог члана на начин утврђен оквирним уговором обавести корисника платних услуга да је приступ платном рачуну одбијен и да наведе разлоге тог одбијања. Ако није у могућности да га о томе обавести пре одбијања приступа платном рачуну, пружалац платних услуга који води рачун дужан је да то учини одмах након одбијања приступа платном рачуну.

Изузетно од става 2. овог члана, пружалац платних услуга који води рачун неће обавестити платиоца у складу с тим ставом ако је давање таквог обавештења прописима забрањено или ако за то постоје објективно оправдани безбедносни разлози.

Пружалац платних услуга који води рачун поново ће омогућити приступ платном рачуну када престану да постоје разлози за одбијање тог приступа.

Ако пружалац платних услуга који води рачун одбије приступ платном рачуну у складу са ставом 1. овог члана, дужан је да о томе одмах обавести Народну банку Србије, уз достављање информација о свим битним детаљима и разлозима за одбијање тог приступа.

На основу обавештења из става 5. овог члана, Народна банка Србије предузима одговарајуће мере у складу са овим законом.”

Члан 23.

Наслов изнад члана 47. мења се и гласи:

„Обавезе корисника платних услуга у вези с платним инструментом и персонализованим сигурносним елементима”.

У члану 47. став 1. после речи: „инструмента” додају се речи: „и који су објективни, недискриминаторни и пропорционални”.

Члан 24.

У члану 48. став 1. тачка 2) после речи: „начин” додају се речи: „и без накнаде”.

У тачки 3) после речи: „овог закона” додају се запета и речи: „те да ако се ради о неодобреној платној трансакцији или одобреној платној трансакцији која је последица преваре или злоупотребе, одмах предузме све разумне мере ради повраћаја новчаних средстава”.

После става 4. додаје се став 5, који гласи:

„Када корисник платних услуга обавести пружаоца платних услуга у складу с чланом 47. став 3. овог закона, пружалац платних услуга може кориснику платних услуга наплатити само непосредне трошкове замене платног инструмента.”.

Члан 25.

У члану 49. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Платилац и пружалац платних услуга могу уговорити лимит потрошње за појединачну платну трансакцију или више платних трансакција у одређеном периоду, ако се ове трансакције извршавају на основу платног инструмента који се користи ради давања сагласности за извршење тих трансакција. Ако је платилац потрошач, овај лимит потрошње се обавезно уговара, осим ако је тај потрошач у писаној форми на папиру или трајном носачу података изричито захтевао да се тај лимит не уговори, односно да се укине.

Платилац и пружалац платних услуга могу оквирним уговором утврдити да пружалац платних услуга може онемогућити коришћење платног инструмента из става 1. овог члана (блокада платног инструмента), ако постоје оправдани разлози који се односе на сигурност платног инструмента, ако постоји сумња о неодобренем коришћењу платног инструмента или његовом коришћењу ради преваре или као последице преваре или ако постоји повећање ризика да платилац неће моћи да испуни своју обавезу плаћања када је коришћење платног инструмента повезано са одобрењем кредита платиоцу, односно дозвољеног

прекорачења рачуна. Ако је платилац потрошач, блокада платног инструмента обавезно се уговара ако постоје оправдани разлози који се односе на сигурност платног инструмента или ако постоји сумња о неодобренем коришћењу платног инструмента или његовом коришћењу ради преваре или као последице преваре.”.

Члан 26.

После члана 49. додају се члан 49а и наслов изнад тог члана, који гласе:

„Платне трансакције код којих износ трансакције није унапред познат

Члан 49а

Ако је платна трансакција на основу платне картице иницирана од стране примаоца плаћања или преко примаоца плаћања, а тачан износ трансакције није познат у тренутку када платилац даје сагласност за извршење платне трансакције – платиочев пружалац платних услуга не може резервисати средства на платиочевом платном рачуну ако платилац није дао сагласност за тачно одређен износ новчаних средстава који се може резервисати.

Платиочев пружалац платних услуга дужан је да ослободи резервацију новчаних средстава на платиочевом платном рачуну без одлагања након пријема информације о тачном износу платне трансакције, а најкасније одмах након пријема платног налога.”.

Члан 27.

Наслов изнад члана 50. мења се и гласи:

„Одговорност платиочевог пружаоца платних услуга и пружаоца услуге иницирања плаћања за неодобрену платну трансакцију”.

У члану 50. став 2. мења се и гласи:

„Платиочев пружалац платних услуга одговоран за извршење неодобрене платне трансакције дужан је да одмах по сазнању, а најкасније наредног пословног дана након што је открио или био обавештен о тој платној трансакцији – изврши повраћај износа те трансакције платиоцу, осим ако платиочев пружалац платних услуга сумња да се ради о превари или злоупотреби на страни платиоца, у ком случају је тај пружалац платних услуга дужан да у року од десет дана од сазнања за неодобрену платну трансакцију поступи на један од следећих начина:

- 1) образложи платиоцу одбијање повраћаја и пријави превару, односно злоупотребу надлежном органу; или
- 2) изврши повраћај износа те трансакције платиоцу, ако након додатне провере закључи да платилац није учинио превару или злоупотребу.”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Пружалац платних услуга из става 2. овог члана дужан је да платиочев платни рачун врати у стање у којем би био да неодобрена платна трансакција није извршена, тако да датум валуте одобрења платиочевог платног рачуна буде најкасније датум када је рачун задужен за ту платну трансакцију.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

После досадашњег става 3, који постаје став 4, додају се ст. 5. до 7, који гласе:

„Ако је платна трансакција иницирана преко пружаоца услуге иницирања плаћања, одредбе ст. 1. до 4. овог члана примењују се на пружаоца платних услуга који води рачун.

Ако је пружалац услуге иницирања плаћања одговоран за неодобрену платну трансакцију из става 5. овог члана, дужан је да пружаоцу платних услуга који води рачун платиоца одмах по његовом захтеву надокнади износ оствареног губитка, односно износ који је у вези с повраћајем платио, укључујући и износ неодобрене платне трансакције.

У складу с чланом 60. став 2. овог закона, ако је платна трансакција из става 5. овог члана иницирана преко пружаоца услуге иницирања плаћања, пружалац услуге иницирања плаћања дужан је да докаже да је, у делу услуге коју он пружа, платна трансакција била аутентификована и правилно евидентирана и да на њено извршење није утицао никакав технички квар или други недостатак у делу услуге за коју је он одговоран, и дужан је да те доказе достави без одлагања на захтев пружаоца платних услуга који води рачун.”

Члан 28.

Члан 51. мења се и гласи:

„Члан 51.

Изузетно од члана 50. овог закона, платилац сноси губитке који проистичу из извршења неодобрених платних трансакција до износа 3.000 динара, ако су те трансакције извршене услед коришћења:

- 1) изгубљеног или украденог платног инструмента, или
- 2) платног инструмента који је био злоупотребљен.

Изузетно од става 1. овог члана, платилац сноси све губитке који проистичу из извршења неодобрених платних трансакција, ако су те трансакције извршене због преварних радњи платиоца или неиспуњења његове обавезе из члана 47. овог закона услед његове намере или крајње непажње.

Платилац неће сносити губитке из овог члана у следећим случајевима:

- 1) ако губитак, крађу или злоупотребу платног инструмента платилац није могао открити пре извршења неодобрене платне трансакције, изузев у случају из става 2. овог члана;
- 2) ако је неодобрена платна трансакција последица радње или пропуста запосленог, заступника или огранка пружаоца платних услуга или другог лица коме су активности пружаоца платних услуга поверене, изузев у случају из става 2. овог члана;
- 3) ако пружалац платних услуга није у сваком тренутку обезбедио одговарајући начин обавештавања о изгубљеном, украденом или злоупотребљеном платном

инструменту у складу с чланом 48. став 1. тачка 2) овог закона, осим у случају да су ти губици настали услед преварних радњи платиоца;

4) ако платиочев пружалац платних услуга не захтева поуздану аутентификацију корисника, осим ако су ти губици настали услед преварних радњи платиоца.

Ако платиочев пружалац платних услуга захтева поуздану аутентификацију корисника, а прималац плаћања или пружалац платних услуга примаоца плаћања не примени тражену поуздану аутентификацију корисника, дужан је да пружаоцу платних услуга платиоца надокнади штету коју је он због тога претрпео.

Платилац неће сносити губитке настале због неодобрених платних трансакција које су извршене након што је у складу с чланом 47. став 3. овог закона обавестио пружаоца платних услуга да је платни инструмент изгубљен, украден или злоупотребљен, осим ако су ти губици настали услед преварних радњи платиоца.

Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије може прописати да платилац сноси губитке који проистичу из извршења неодобрених платних трансакција до износа који је нижи од 3.000 динара, нарочито узимајући у обзир природу персонализованих сигурносних елемената платног инструмента и околности под којима је платни инструмент изгубљен, украден или злоупотребљен.”

Члан 29.

Члан 53. и наслов изнад тог члана, мењају се и гласе:

„Одговорност за неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију или кашњење у извршењу платне трансакције коју је иницирао платилац

Члан 53.

Ако је платну трансакцију непосредно иницирао платилац, платиочев пружалац платних услуга одговара платиоцу за њено правилно извршење до пружаоца платних услуга примаоца плаћања у складу с чланом 42. овог закона.

Ако је платиочев пружалац платних услуга одговоран за неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију, дужан је да одмах по сазнању изврши повраћај износа неизвршене или неправилно извршене платне трансакције платиоцу, односно да платиочев платни рачун врати у стање у којем би био да до неправилно извршене платне трансакције није ни дошло, осим ако је корисник платних услуга захтевао правилно извршење платне трансакције.

Платиочев пружалац платних услуга дужан је да у случају из става 2. овог члана обезбеди да је датум валуте одобрења платног рачуна платиоца у вези с неправилно извршеном платном трансакцијом најкасније датум када је платни рачун платиоца задужен за износ неправилно извршене платне трансакције.

Ако платиочев пружалац платних услуга платиоцу, а по потреби и пружаоцу платних услуга примаоца плаћања, пружи доказ да је рачун пружаоца платних услуга примаоца плаћања одобрен за износ платне трансакције у складу с чланом 42. овог закона – пружалац платних услуга примаоца плаћања одговара примаоцу

плаћања за неизвршену, односно неправилно извршену платну трансакцију у складу с чланом 44. овог закона.

Пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да у случају из става 4. овог члана обезбеди да је датум валуте одобрења платног рачуна примаоца плаћања у вези с неправилно извршеном или неизвршеном платном трансакцијом најкасније пословни дан када би новчана средства платне трансакције била одобрена да је платна трансакција извршена правилно у складу с чл. 44. и 45. овог закона.

Ако је платна трансакција извршена након времена утврђеног чл. 44. и 45. овог закона, пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да, на захтев пружаоца платних услуга платиоца који иступа у име платиоца, обезбеди да је датум валуте одобрења најкасније пословни дан када би новчана средства платне трансакције била одобрена да је платна трансакција извршена правилно у складу с чл. 44. и 45. овог закона.

Пружалац платних услуга одговоран за неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију или кашњење у извршењу платне трансакције дужан је да свом кориснику платних услуга изврши повраћај износа свих накнада које му је наплатио, као и да изврши повраћај, односно плати износ свих камата на које тај корисник има право у вези с неизвршеном или неправилно извршеном платном трансакцијом.

Ако је платну трансакцију иницирао платилац преко пружаоца услуге иницирања плаћања, платиочевим пружаоцем платних услуга у смислу ст. 1. до 4. и става 6. овог члана сматра се пружалац платних услуга који води рачун платиоца.

У случају платне трансакције из става 8. овог члана, пружалац услуге иницирања плаћања дужан је да докаже да је пружалац платних услуга који води рачун платиоца примио платни налог у складу с чланом 35. овог закона и да је, у делу услуге коју он пружа, платна трансакција била аутентификована и правилно евидентирана, те да на њено извршење није утицао никакав технички квар, нити други недостатак повезан с неизвршеном или неправилно извршеном платном трансакцијом или кашњењем у извршењу платне трансакције и дужан је да докаже о томе достави без одлагања на захтев пружаоца платних услуга који води рачун.

Ако је пружалац услуге иницирања плаћања одговоран за неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију или кашњење у извршењу платне трансакције из става 8. овог члана – дужан је да пружаоцу платних услуга који води рачун платиоца одмах по његовом захтеву надокнади износ оствареног губитка, односно износ који је у вези с повраћајем платио.”.

Члан 30.

Члан 54. и наслов изнад тог члана, мењају се и гласе:

„Одговорност за неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију или кашњење у извршењу платне трансакције коју је иницирао прималац плаћања или платилац преко примаоца плаћања

Члан 54.

Ако је платну трансакцију иницирао прималац плаћања или платилац преко примаоца плаћања, пружалац платних услуга примаоца плаћања одговара примаоцу плаћања за правилно достављање платног налога платиоцевом пружаоцу платних услуга у складу с чланом 43. овог закона.

Ако није доставио, односно није правилно доставио платни налог у случају из става 1. овог члана, пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да одмах по сазнању достави, односно поново достави тај налог платиоцевом пружаоцу платних услуга.

Ако је платни налог достављен пружаоцу платних услуга платиоца након рока из члана 43. овог закона, пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да обезбеди да датум валуте одобрења платног рачуна примаоца плаћања буде најкасније датум када би тај платни рачун био одобрен за износ платне трансакције да је платна трансакција извршена у року из тог члана.

Ако је износ платне трансакције коју је иницирао прималац плаћања или платилац преко примаоца плаћања одобрен на рачуну пружаоца платних услуга примаоца плаћања, овај пружалац одговара примаоцу плаћања за правилно извршење платне трансакције у складу с чл. 44. и 45. овог закона.

Ако је пружалац платних услуга примаоца плаћања одговоран у складу са ставом 4. овог члана, дужан је да обезбеди да датум валуте одобрења платног рачуна примаоца плаћања буде најкасније датум када би тај платни рачун био одобрен за износ платне трансакције да је платна трансакција извршена правилно.

Ако пружалац платних услуга примаоца плаћања пружи доказ примаоцу плаћања, а по потреби и платиоцевом пружаоцу платних услуга, да није одговоран примаоцу плаћања у складу са ст. 1. до 4. овог члана – платиочев пружалац платних услуга одговоран је платиоцу за неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију.

На поступање платиоцевог пружаоца платних услуга одговорног у складу са ставом 6. овог члана примењују се одредбе члана 53. ст. 2. и 3. овог закона.

Платиочев пружалац платних услуга није одговоран у складу са одредбом из става 6. овог члана ако докаже да је пружалац платних услуга примаоца плаћања примио износ платне трансакције, а постојало је незнатно кашњење у извршењу платне трансакције. У том случају, пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да обезбеди да износ платне трансакције буде одобрен на платном рачуну примаоца плаћања тако да датум валуте одобрења овог рачуна буде најкасније датум на који би тај рачун био одобрен да је платна трансакција извршена правилно.

Пружалац платних услуга одговоран у складу са овим чланом дужан је да свом кориснику платних услуга изврши повраћај износа свих накнада које му је наплатио, као и да изврши повраћај, односно плати износ свих камата на које тај корисник има право у вези с неизвршеном или неправилно извршеном платном трансакцијом.”.

У члану 55. став 3. после речи: „(нпр. информације о примаочевом пружаоцу платних услуга и/или о примаоцу плаћања)” додају се запета и речи: „укључујући ту и информације које је пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан да пружи платиоцевом пружаоцу платних услуга у складу са овим ставом”.

Члан 32.

Члан 56. и наслов изнад тог члана, мењају се и гласе:

„Права и обавезе пружалаца платних услуга код платне трансакције која је последица преваре или злоупотребе и код појединих случајева неправилног извршења платне трансакције

Члан 56.

Ако од платиоцевог пружаоца платних услуга прими захтев за повраћај новчаних средстава уз податке, информације и документацију на основу којих се утврди да је вероватно да се ради о платној трансакцији која је последица преваре или злоупотребе – пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да, без обзира на испуњеност услова из члана 44. овог закона, не одобри ова средства на рачуну примаоца средстава, односно да онемогући располагање тим средствима примаоцу плаћања у периоду од наредна три пословна дана од дана пријема тих података, информација и документације.

Ако у случају из става 1. овог члана пружалац платних услуга примаоца плаћања, накнадно, али пре истека рока из тог става, добије од платиоцевог пружаоца платних услуга податке, информације и документацију, укључујући и одговарајућу пријаву надлежном државном органу, што све заједно ван сваке разумне сумње упућује на закључак да се ради о превари или злоупотреби – пружалац платних услуга примаоца плаћања дужан је да:

1) без одлагања изврши повраћај новчаних средстава платиоцу ако прималац плаћања у року од 15 пословних дана од дана када га је његов пружалац платних услуга обавестио о подацима, информацијама, документацији и пријави из овог става није могао да докаже, односно учини вероватним порекло тих средстава или ако је одбио да пружи одговарајуће доказе;

2) омогући примаоцу плаћања располагање новчаним средствима након протеча 30 пословних дана од дана истека рока из става 1. овог члана ако је прималац плаћања у року из тачке 1) овог става доказао, односно учинио вероватним порекло тих средстава, а надлежни државни орган није донео и доставио акт о забрани располагања тим средствима.

Пружалац платних услуга примаоца плаћања одговоран је платиоцу за губитак настао услед платне трансакције из става 1. овог члана ако је примаоцу плаћања супротно ст. 1. и 2. тог члана омогућио располагање новчаним средствима а у одговарајућем поступку се утврди да је прималац плаћања извршио превару или злоупотребу или да је учествовао у извршењу преваре или злоупотребе.

Пружаоци платних услуга имају следећа права и обавезе код појединих случајева неправилног извршења домаће платне трансакције:

1) ако платиочев пружалац платних услуга пружаоцу платних услуга примаоца плаћања пренесе износ платне трансакције који прелази износ утврђен у платном налогу или ако грешком више пута изврши платни налог – пружалац платних услуга примаоца плаћања, на основу доказа платиочевог пружаоца платних услуга који је ову грешку учинио, дужан је да му таква средства без одлагања врати;

2) ако је пружаоцу платних услуга примаоца плаћања пренет износ мањи од износа платне трансакције утврђеног у платном налогу, платиочев пружалац платних услуга може, у року из члана 42. овог закона, пружаоцу платних услуга примаоца плаћања пренети разлику и без захтева корисника платних услуга за правилним извршењем платне трансакције;

3) ако су средства пренета неком другом примаоцу плаћања, а не оном који је назначен у платном налогу, платиочев пружалац платних услуга може, у року из члана 42. овог закона, правилно извршити платну трансакцију и без захтева корисника платних услуга за правилним извршењем те трансакције, а пружалац платних услуга примаоца плаћања коме су погрешно пренета новчана средства у сваком случају је дужан да, на основу доказа платиочевог пружаоца платних услуга који је учинио грешку, примљена средства без одлагања врати (пренесе као повраћај) платиочевом пружаоцу платних услуга.

Повраћај средстава из става 2. тачка 1) и става 4. тач. 1) и 3) овог члана има приоритет у односу на извршавање свих других платних трансакција с платног рачуна на који су пренета та средства.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин примене одредаба овог члана, односно може утврдити поступак и поверити пружаоцима платних услуга да у складу с тим ближим условима и начином примене ових одредаба и поступком, додатно и детаљније уреде поступање у вези с применом тих одредаба.”.

Члан 33.

Наслов изнад члана 57. мења се и гласи:

„Одговорност посредника за неодобрену, неизвршену или неправилно извршену платну трансакцију или кашњење у извршењу платне трансакције”.

У члану 57. став 2. речи: „у складу с чл. 53. и 54. овог закона” замењују се речима: „у складу с чл. 50, 53. и 54. овог закона”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Право регреса из става 2. овог члана примењује се и у случају када било који од посредника није применио поуздану аутентификацију корисника.”.

Члан 34.

Члан 58. и наслов изнад тог члана, мењају се и гласе:

„Обавеза утврђивања тока новчаних средстава у случају неодобрене, неизвршене или неправилно извршене платне трансакције

Члан 58.

У случају неодобрене, неизвршене или неправилно извршене платне трансакције, не доводећи у питање обавезе из чл. 50, 51. и 55. овог закона, пружалац платних услуга дужан је да, без обзира на одговорност за правилно извршење платне трансакције, по захтеву свог корисника платних услуга одмах предузме одговарајуће мере ради утврђивања тока новчаних средстава платне трансакције и овом кориснику без одлагања пружи информације о исходу предузетих мера.

Пружалац платних услуга за поступање у складу са ставом 1. овог члана не може од платиоца да наплати накнаду.”.

Члан 35.

Члан 59. и наслов изнад тог члана, мењају се и гласе:

„Одговорност за штету насталу због неодобрене, неизвршене или неправилно извршене платне трансакције или кашњења у извршењу платне трансакције

Члан 59.

Одредбе чл. 50, 53. и 54. овог закона не искључују право корисника платних услуга да од свог пружаоца платних услуга, односно пружаоца услуге иницирања плаћања у случају да је платна трансакција иницирана преко њега, у складу са законом, захтева накнаду штете настале извршењем неодобрене платне трансакције или неизвршењем или неправилним извршењем платне трансакције или кашњења у извршењу платне трансакције за коју је одговоран тај пружалац.”.

Члан 36.

Члан 60. мења се и гласи:

„Члан 60.

Ако корисник платних услуга тврди да није одобрио извршену платну трансакцију или да платна трансакција није извршена или да није правилно извршена – његов пружалац платних услуга, ако тврди супротно, за део услуге који он пружа, дужан је да докаже да је платна трансакција у том делу била аутентификована, правилно евидентирана и књижена и да на њено извршење није утицао никакав технички квар, нити други недостатак.

Ако је платна трансакција иницирана преко пружаоца услуге иницирања плаћања, пружалац услуге иницирања плаћања дужан је да докаже да је у делу услуге коју он пружа платна трансакција била аутентификована и правилно евидентирана и да на њено извршење није утицао никакав технички квар, нити други недостатак у делу услуге за коју је он одговоран.

Платна трансакција је аутентификована, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, ако је пружалац платних услуга применом одговарајућих процедура проверио и потврдио употребу одређеног платног инструмента, укључујући и његове персонализоване сигурносне елементе.

Ако платилац тврди да није одобрио платну трансакцију извршену употребом платног инструмента или иницирану преко пружаоца услуге иницирања плаћања – евиденција пружаоца платних услуга о употреби тог инструмента, односно о иницирању платне трансакције није нужно и довољан доказ да је платилац одобрио платну трансакцију, да је деловао преварно или да намерно или из крајње непажње није испунио обавезе из члана 47. овог закона.

Пружалац платних услуга, а сходном применом и пружалац услуге иницирања плаћања, у случају из става 4. овог члана, дужан је да обезбеди доказе који чине вероватним да је корисник платних услуга деловао преварно или да намерно или из крајње непажње није испунио обавезе из члана 47. овог закона.

Пружаоци платних услуга могу утврдити правила којима ће ближе уредити размену података и доказа у складу са одредбама овог члана и другим одредбама овог одељка, уз обавезу да Народну банку Србије обавесте о тим правилима најкасније 45 дана пре почетка њихове примене.

Народна банка Србије може прописати поступак и обавезу утврђивања правила из става 6. овог члана.”

Члан 37.

У члану 61. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Ако је у извршење платне трансакције из става 1. овог члана био укључен и пружалац услуге иницирања плаћања – повраћај износа из тог става корисник платних услуга захтева од пружаоца платних услуга који води рачун тог корисника, не доводећи у питање примену одредаба члана 50. ст. 5. до 7. члана 53. ст. 1. до 6. и члана 58. овог закона.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 38.

У члану 63. став 4. мења се и гласи:

„Платиочев пружалац платних услуга дужан је да платиоцу изврши повраћај целокупног износа платне трансакције или да га обавести о разлозима за одбијање захтева из става 1. овог члана – у року од десет пословних дана од дана пријема овог захтева. Датум валуте одобрења платиочевог платног рачуна може да буде најкасније датум када је рачун задужен за платну трансакцију из овог става.”

Став 6. мења се и гласи:

„У случају директног задужења код којег се иницира домаћа платна трансакција која се извршава у динарима или платна трансакција која се извршава у складу с прописом из члана 64. став 4. овог закона, не доводећи у питање став 8. овог члана, платилац има право на повраћај износа одобрене платне трансакције извршене путем тог директног задужења и када услови из става 1. овог члана нису испуњени.”

Члан 39.

У члану 64. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, Народна банка Србије може прописати пословне, техничке и друге захтеве који се примењују на платне трансакције које се извршавају у еврима унутар јединственог подручја за плаћања у еврима (енг. *SEPA – Single Euro Payments Area*).”.

Члан 40.

У члану 65. став 1. тач. 4) и 5) мењају се и гласе:

„4) да се одредбе члана 47. став 3, члана 48. став 1. тач. 2) и 3) и ст. 4. и 5, као и члана 51. став 3. тачка 3) и став 4. овог закона не примењују ако се платни инструмент не може блокирати или се не може спречити његово даље коришћење;

5) да се одредбе члана 50, члана 51. ст. 1. и 2. и став 3. тач. 1) и 2) и члана 60. овог закона не примењују ако се платни инструмент користи анонимно или ако пружалац платних услуга из других разлога који проистичу из природе платног инструмента не може доказати да је платна трансакција била одобрена.”.

Члан 41.

Члан 66. мења се и гласи:

„Члан 66.

Платна трансакција по основу менице је платна трансакција код које прималац плаћања иницира платну трансакцију за задужење платночевог платног рачуна на основу менице и платног налога којим захтева пренос средстава с платночевог рачуна на свој рачун.

Меница из става 1. овог члана, укључујући и електронску меницу, издаје се у складу са законом којим се уређује меница и представља неопозиву сагласност издаваоца менице дату његовом пружаоцу платних услуга да изврши платну трансакцију коју је ималац менице иницирао у складу с тим ставом.

Ако је меница из става 1. овог члана евидентирана у регистру меница и овлашћења који Народна банка Србије води у складу с прописима којима се уређује принудна наплата на новчаним средствима на рачуну, прималац плаћања може у складу с тим прописима иницирати платну трансакцију за задужење платночевог текућег рачуна код било ког пружаоца платних услуга који води такав рачун.

Одредбе члана 63. овог закона не примењују се на платне трансакције по основу меница.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не искључују нити умањују права која издавалац менице, ималац менице или друга лица која држе менице имају на основу закона којим се уређује меница, при чему када се ради о електронској меници, у циљу остваривања тих права, уместо оригинала електронске менице могу користити и званичан извод о електронској меници.

Народна банка Србије управља централним регистром електронских меница, који је саставни део регистра из става 3. овог члана и издаје извод из става 5. тог члана, који има својство веродостојне и јавне исправе.

Народна банка Србије ближе уређује електронску меницу, централни регистар електронских меница и званичан извод електронске менице из овог члана, евидентирање електронске менице, њено брисање и коришћење у оквиру овог регистра, приступ том регистру и обавезе банака у вези с тим приступом и коришћењем електронских меница, као и друга питања од значаја за рад тог регистра.”

Члан 42.

У члану 73. став 2. тачка б) после речи: „предузетника” додају се запета и речи: „односно друга одговарајућа идентификациона ознака или број за страна правна лица”.

У ставу 3. тачка 4) после речи: „ознака” додају се речи: „или број”.

После става 8. додају се нови став 9. и ст. 10. и 11, који гласе:

„Ако привредно друштво, друго правно лице или предузетник дуже од шест месеци нема евидентиран ниједан текући рачун у Јединственом регистру рачуна, односно нема ниједан рачун у банци у том периоду супротно одредбама закона којим се уређује обављање плаћања правних лица и предузетника – Народна банка Србије донеће решење којим утврђује да су испуњени услови за покретање поступка принудне ликвидације над привредним друштвом или другим правним лицем, односно да су испуњени услови за брисање предузетника из регистра привредних субјеката.

Народна банка Србије решење из става 9. овог члана доставља организацији надлежној за вођење регистра привредних субјеката ради спровођења поступка принудне ликвидације привредног друштва или другог правног лица, односно ради брисања предузетника из тог регистра, у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

Привредно друштво, односно правно лице или предузетник из става 9. овог члана дужно је да плати накнаду коју Народна банка Србије наплаћује за доношење решења из тог става, а солидарну одговорност за плаћање ове накнаде имају законски заступник тог лица и лице које има контролно учешће у привредном друштву или правном лицу.”

Досадашњи став 9. постаје став 12.

У досадашњем ставу 9, који постаје став 12, после речи: „података” додају се речи: „и податке”.

Члан 43.

У члану 74. став 4. тачка 4) после речи: „организованог криминала” додају се запета и речи: „органа надлежног за спречавање корупције”.

У ставу 5. речи: „истражном судији,” бришу се.

Члан 44.

У члану 75. став 1. после речи: „овог закона” додају се запета и речи: „као и при пружању информација физичким лицима о обради података о личности,”.

У ставу 2. речи: „прикупљати и обрађивати” замењују се речима: „прикупљати, обрађивати и међусобно размењивати”.

Члан 45.

После члана 75. додаје се Глава Va и чл. 75а до 75г, који гласе:

„Глава Va

УПРАВЉАЊЕ ОПЕРАТИВНИМ И БЕЗБЕДНОСНИМ РИЗИЦИМА И ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ АУТЕНТИФИКАЦИЈЕ У ПРУЖАЊУ ПЛАТНИХ УСЛУГА

Управљање оперативним ризиком и безбедносним ризиком

Члан 75а

Пружалац платних услуга дужан је да успостави одговарајући систем управљања оперативним и безбедносним ризицима у вези с платним услугама које пружа, а који садржи одговарајуће мере и механизме унутрашњих контрола ради умањења тих ризика.

Пружалац платних услуга дужан је да обезбеди да систем из става 1. овог члана нарочито обухвати ефективне процедуре управљања инцидентима, укључујући процедуре за откривање и класификацију значајних оперативних и безбедносних инцидентата.

Пружалац платних услуга дужан је да изради документ о политици безбедности, који садржи детаљну процену и утврђивање ризика у вези с платним услугама које пружа, као и опис безбедносних контрола и мера за ублажавање тих ризика, укључујући и мере и механизме из става 1. овог члана, који се примењују ради адекватне заштите корисника платних услуга од ових ризика, укључујући и заштиту од преваре и незаконите употребе осетљивих и личних података.

Опис безбедносних контрола и мера из става 3. овог члана мора да садржи податке о томе на који начин те контроле и мере обезбеђују висок ниво техничке безбедности и заштите података, укључујући и када се ради о софтверу и информационо-комуникационом систему пружаоца платних услуга или лица коме је пружалац платних услуга поверио обављање појединих оперативних послова у вези с пружањем платних услуга.

Пружаоци платних услуга из члана 10. став 1. тач. 1), 2), 3) и 6) овог закона дужни су да, најмање једном годишње или у краћем периоду који утврди Народна банка Србије, достављају Народној банци Србије ажурирану и свеобухватну процену оперативног ризика и безбедносног ризика у вези с пружањем платних услуга, као и процену адекватности мера за ублажавање тих ризика и унутрашњих контрола, успостављених као одговор на те ризике.

Народна банка Србије може ближе прописати начин и услове успостављања, одржавања и унапређења система из става 1. овог члана, као и услове и начин достављања процене из овог члана.

Извештавање о инцидентима

Члан 75б

Пружалац платне услуге из члана 10. став 1. тач. 1), 2), 3) и 6) овог закона дужан је да без одлагања обавести Народну банку Србије о сваком значајном оперативном или безбедносном инциденту.

Ако инцидент из става 1. овог члана има или би могао имати финансијске последице по његове кориснике платних услуга, пружалац платних услуга дужан је да без одлагања обавести своје кориснике платних услуга о инциденту и свим расположивим мерама које могу предузети ради ублажавања штетних утицаја инцидента.

Ако оцени да је инцидент значајан за друге надлежне органе – Народна банка Србије их о томе обавештава.

Пружалац платних услуга из става 1. овог члана, као и пружалац платних услуга из члана 10. став 1. тачка 5) овог закона, доставља Народној банци Србије најмање једном годишње, или у краћем периоду који утврди Народна банка Србије, статистичке податке о преварним радњама или злоупотребама у вези с различитим начинима плаћања.

Народна банка Србије ближе прописује класификацију значајних инцидентата из става 1. овог члана, садржај, форму и начин извештавања о тим инцидентима, критеријуме за оцену значаја инцидента из става 3. овог члана, као и услове и начин достављања података из става 4. овог члана.

Аутентификација

Члан 75в

Пружалац платних услуга дужан је да примени поуздану аутентификацију корисника у случајевима када платилац:

- 1) приступа платном рачуну преко интернета;
- 2) иницира електронску платну трансакцију;
- 3) путем средства за комуникацију на даљину извршава било коју активност која може имати утицај на испољавање ризика од преварних радњи или злоупотреба у вези са извршењем платне трансакције.

У случају да платилац иницира електронску платну трансакцију из става 1. тачка 2) овог члана на даљину, пружалац платне услуге дужан је да примени поуздану аутентификацију корисника која укључује елементе за динамичко повезивање те трансакције са одређеним износом и примаоцем плаћања.

Пружалац платне услуге дужан је да у случајевима из става 1. овог члана успостави одговарајуће мере сигурности за заштиту поверљивости и интегритета персонализованих сигурносних елемената корисника платних услуга.

Одредбе ст. 2. и 3. овог члана примењују се и на платне трансакције инициране преко пружаоца услуге иницирања плаћања.

Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на пружаоца услуга пружања информација о платном рачуну.

Пружалац платних услуга који води рачун дужан је да омогући пружаоцу услуге иницирања плаћања и пружаоцу услуге пружања информација о платном рачуну поштовање процедуре аутентификације корисника платних услуга које је пружалац платних услуга који води рачун обезбедио кориснику платних услуга у складу са ст. 1. и 3. овог члана, а пружаоцу услуге иницирања плаћања и у складу са ставом 2. овог члана.

Технички стандарди за аутентификацију и комуникацију

Члан 75г

Народна банка Србије ближе прописује:

- 1) захтеве у погледу поуздане аутентификације из члана 75в ст. 1. и 2. овог закона;
- 2) изузеће од примене члана 75в ст. 1, 2. и 3. овог закона, као и критеријуме за то изузеће;
- 3) захтеве којима се постиже усклађеност мера сигурности с чланом 75в став 3. овог закона;
- 4) захтеве у погледу примене заједничких и безбедних отворених стандарда за комуникацију ради идентификације, аутентификације, обавештавања и информисања, као и за успостављање мера сигурности за размену информација, између пружалаца платних услуга који воде платне рачуне, пружалаца услуге иницирања плаћања, пружалаца услуге пружања информација о платном рачуну, платиоца, примаоца плаћања и других пружалаца платних услуга.”

Члан 46.

После члана 80. додају се члан 80а и наслов изнад тог члана, који гласе:

„Претходна сагласност за стицање, односно увећање квалификованог учешћа

Члан 80а

Лице које намерава да стекне квалификовано учешће у платној институцији или да га увећа тако да стекне од 20% до 30%, више од 30% до 50% или више од 50% гласачких права или капитала у тој институцији, односно тако да постане њено матично друштво – дужно је да прибави претходну сагласност Народне банке Србије за ово стицање, односно увећање.

Народна банка Србије о захтеву за давање сагласности из става 1. овог члана одлучује у року од два месеца од дана пријема уредног захтева.

Ако је захтев за давање сагласности из става 1. овог члана неуредан, Народна банка Србије у року од 15 дана од дана пријема тог захтева обавештава лице из тог става на који начин да уреди тај захтев, у ком случају рок из става 2. овог члана почиње да тече од дана када је поднет уредан захтев у складу са обавештењем из овог става.

Решењем којим даје сагласност из става 1. овог члана, Народна банка Србије утврђује да је лице из тог става дужно да стекне, односно увећа квалификовано учешће у платној институцији најкасније у року од годину дана од дана достављања овог решења.

Сагласност из става 1. овог члана престаје да важи ако лице из тог става не стекне, односно не увећа квалификовано учешће у платној институцији у року из става 4. овог члана, а ако у том року стекне, односно увећа ово учешће, али не у нивоу за који је дата ова сагласност, та сагласност даље важи само за ниво стеченог, односно увећаног квалификованог учешћа у платној институцији.

Лице које је добило сагласност из става 1. овог члана дужно је да обавести Народну банку Србије о сваком стицању, односно увећању квалификованог учешћа у платној институцији, најкасније у року од осам дана од дана тог стицања, односно увећања.”

Члан 47.

У члану 81. став 1. речи: „Лице с квалификованим учешћем у платној институцији у сваком тренутку мора да испуњава следеће услове подобности ради” замењују се речима: „Лице које подноси захтев из члана 80а овог закона мора да испуни следеће услове подобности ради”.

У ставу 2. после речи: „платној институцији” додају се запета и речи: „укључујући услов да намеравано стицање квалификованог учешћа у платној институцији не може довести до повреде конкуренције на тржишту платних услуга или до недозвољене концентрације учесника на том тржишту, у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције”.

Став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Досадашњи став 4, који постаје став 3, мења се и гласи:

„На заједничко наступање код стицања, отуђење, односно умањење квалификованог учешћа, правне последице недозвољеног стицања, односно увећања квалификованог учешћа, укидање сагласности за стицање, односно увећање квалификованог учешћа сходно се примењују одредбе чл. 120. до 125. овог закона.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 4, речи: „које су платна институција, односно лице из става 1. овог члана дужни да доставе уз обавештење из става 3. тог члана” замењују се речима: „које је лице из става 1. овог члана дужно да достави уз захтев из тог става”.

Члан 48.

У члану 81а став 2. речи: „из члана 81. став 5.” замењују се речима: „из члана 81. став 4.”.

Члан 49.

У члану 82. став 1. мења се и гласи:

„Привредно друштво које намерава да пружа платне услуге као платна институција подноси Народној банци Србије захтев за давање дозволе за пружање платних услуга, уз који доставља:

- 1) решење о упису у регистар привредних субјеката;
- 2) оснивачки акт, односно статут;
- 3) списак платних услуга и других послова из члана 78. став 3. овог закона које платна институција намерава да пружа, односно обавља, као и процену ризика којима ће као платна институција бити изложена;
- 4) програм активности платне институције којим се ближе уређују начин и услови пружања платних услуга из тачке 3) овог става;
- 5) пословни план платне институције с пројекцијом прихода и расхода за прве три године пословања на основу којег се може закључити да ће подносилац захтева бити у стању да обезбеди испуњеност одговарајућих организационих, кадровских, техничких и других услова за стабилно и сигурно пословање платне институције;
- 6) доказ да подносилац захтева располаже прописаним износом почетног капитала из члана 83. овог закона;
- 7) пројекцију износа капиталних захтева у првој години пословања израчунатих према методу из члана 90. овог закона;
- 8) опис процеса успостављених за праћење, решавање и поступање након безбедносних инцидената или пријава, односно приговора корисника платних услуга повезаних са безбедношћу, укључујући механизам за извештавање о инцидентима који узима у обзир обавезу извештавања у складу с чланом 75б овог закона;
- 9) опис планираних мера за заштиту новчаних средстава корисника платних услуга у складу с чл. 93. и 94. овог закона;
- 10) опис система управљања и система унутрашњих контрола у складу с чланом 89. овог закона;
- 11) опис мера унутрашње контроле које се успостављају ради испуњавања обавеза утврђених прописима којима се уређују спречавање прања новца и финансирања тероризма;
- 12) опис организационе структуре подносиоца захтева, укључујући, према потреби, опис планиране употребе заступника и огранака за пружање платних услуга, као и посредних и непосредних провера које ће подносилац захтева вршити над овим лицима најмање једном годишње, као и опис планираног поверавања оперативних послова у складу с чланом 103. овог закона, односно

опис учешћа подносиоца захтева у платном систему у Републици Србији или другом платном систему;

13) опис успостављених процедура и механизма унутрашњих контрола и интерне ревизије ради заштите интереса корисника платних услуга и обезбеђења континуираног, стабилног и сигурног пружања платних услуга, а у вези с тач. 8) до 12) овог става;

14) опис учешћа у платним системима, ако платна институција намерава да учествује у тим системима;

15) податке о лицима која су чланови органа управљања подносиоца захтева и будућим руководиоцима платне институције, с подацима и доказима о томе да ова лица имају добру пословну репутацију и одговарајуће стручне квалификације и искуство у складу с чланом 80. овог закона;

16) податке о лицима с квалификованим учешћем у подносиоцу захтева, висини њиховог учешћа, као и доказе о подобности тих лица да обезбеде стабилно и сигурно управљање платном институцијом и друге податке у складу с чланом 81. овог закона;

17) податке о спољном ревизору који обавља ревизију финансијских извештаја подносиоца захтева у години у којој се подноси захтев, ако је за подносиоца захтева обавезна ревизија финансијских извештаја у складу са законом;

18) податке о лицима блиско повезаним с подносиоцем захтева и опис те повезаности;

19) адресу седишта подносиоца захтева;

20) опис процеса успостављеног ради чувања осетљивих података о плаћању, као и ради надзора, праћења и ограничавања приступа тим подацима;

21) опис успостављених процедура и механизма за одржавање континуитета пословања, укључујући јасну идентификацију кључних пословних процеса, ефективних планова интервенција и поступака за редовно тестирање и преиспитивање адекватности и ефикасности тих планова;

22) опис начела и дефиниција који се примењују за прикупљање статистичких података о извршеним трансакцијама, као и злоупотребама и преварним радњама у вези с тим трансакцијама;

23) документ о политици безбедности из члана 75а став 3. овог закона;

24) доказ о закљученом уговору о осигурању од одговорности из чл. 50, 53. и 57. овог закона са друштвом за осигурање, који покрива територије у којима пружају ове услуге, или доказ о другом одговарајућем средству за покриће те одговорности, ако је намера да се пружају платне услуге из члана 4. став 1. тачка 7) овог закона.”.

Члан 50.

После члана 82. додају се члан 82а и наслов изнад тог члана, који гласе:

„Посебна правила за пружаоца услуге пружања информација о рачуну

Члан 82а

Пружалац услуге пружања информација о рачуну је привредно друштво или предузетник који пружа једино платне услуге из члана 4. став 1. тачка 8) овог закона и који је у складу са овим чланом уписан у регистар платних институција који Народна банка Србије води у складу са овим законом (у даљем тексту: регистар платних институција).

Привредно друштво или предузетник који намерава да пружа једино платне услуге из става 1. овог члана Народној банци Србије подноси захтев за регистрацију за пружање тих услуга, уз који доставља документацију из члана 82. став 1. тач. 1), 2), 4), 5), 8), 10), 12), 15), 19), 20), 21) и 23) овог закона, као и доказ о закљученом уговору о осигурању од одговорности са друштвом за осигурање, који покрива територије у којима пружа ове услуге или доказ о другом одговарајућем средству за покриће одговорности према пружаоцу платних услуга који води рачун или кориснику платних услуга, настале због неовлашћеног приступа информацијама о платном рачуну или приступа тим информацијама са циљем преваре, односно због неовлашћеног коришћења ових информација или коришћења тих информација са циљем преваре.

Пружалац услуге пружања информација о рачуну који је уписан у регистар платних институција сматра се платном институцијом.

На пружаоца услуге пружања информација о рачуну не примењују се одредбе глава II и III овог дела закона, изузев следећих одредаба:

- 1) чл. 16, 17, 26. и 26а овог закона, који се сходно примењују на пружаоца ове услуге;
- 2) чл. 46в и 47. овог закона.

На пружаоца услуге пружања информација о рачуну примењују се одредбе ове главе (Глава VI) у погледу испуњавања услова за које се доставља документација из става 2. овог члана.

Народна банка Србије прописује ближе услове за упис пружаоца услуга пружања информација о рачуну у регистар платних институција.”

Члан 51.

У члану 84. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Ако захтев из става 1. овог члана одбије из разлога за чије је отклањање потребно одређено време – Народна банка Србије може у решењу о одбијању овог захтева утврдити да подносилац тог захтева не може поднети нови захтев за давање дозволе за пружање платних услуга у одређеном року, који не може бити дужи од годину дана од дана доношења тог решења.”

Члан 52.

У члану 90. став 1. после речи: „Платна институција” додају се речи: „која пружа једну или више услуга из члана 4. став 1. тач. 1) до 7) овог закона”.

У ставу 2. после речи: „захтева платне институције” додају се запета и речи: „осим у случају да пружа једино услуге из члана 4. став 1. тачка 7) овог закона,”.

Члан 53.

У члану 93. став 1. мења се и гласи:

„Платна институција која пружа услуге из члана 4. став 1. тач. 1) до 6) овог закона дужна је да заштити новчана средства која је примила од корисника платних услуга или од других пружалаца платних услуга ради извршења платне трансакције, у складу са одредбама овог члана.”.

У ставу 4. после речи: „ликвидациону масу платне институције” додају се запета и речи: „односно банке – у случају из става 3. тачка 1) овог члана,”.

Члан 54.

У члану 95. став 1. речи: „члана 4. став 1. тач. 4), 5) и 7)” замењују се речима „члана 4. став 1. тач. 4) и 5)”.

У тачки 1) после речи: „искључиво” додају се речи: „као додатна услуга и”.

Члан 55.

У члану 98. став 3. после речи: „платних услуга које пружа” додају се запета и речи: „а одвојено пословне промене које настају на основу активности из члана 78. став 3. овог закона”.

Члан 56.

Члан 102. мења се и гласи:

„Члан 102.

Платна институција може пружати платне услуге у Републици Србији преко једног или више заступника.

Платна институција која намерава да пружа платне услуге преко заступника у Републици Србији дужна је да Народној банци Србије поднесе захтев за упис заступника у регистар платних институција.

Уз захтев из става 2. овог члана, платна институција дужна је да Народној банци Србије достави:

- 1) опис платних услуга које намерава да пружа преко заступника, са овлашћењем из члана 101. став 4. овог закона;
- 2) податке о пословном имену и адреси седишта заступника;
- 3) опис мера унутрашње контроле које ће заступник успоставити ради испуњавања обавеза утврђених прописима којима се уређују спречавање прања новца и финансирања тероризма и доказе да су запослени код заступника

прошли одговарајуће обуке које се односе на спречавање прања новца и финансирања тероризма;

4) податке о лицима која су чланови органа управљања и лицима која ће непосредно руководити пословима пружања платних услуга код заступника – правног лица;

5) ако је примењиво, јединствени идентификациони код или број заступника;

6) податке и доказе да лица из тачке 4) овог става, односно заступник имају добру пословну репутацију, као и одговарајуће стручне квалификације и искуство у складу с чланом 80. овог закона;

7) податке о лицима с квалификованим учешћем у заступнику – правном лицу;

8) друге податке које Народна банка Србије пропише.

Народна банка Србије доноси решење о упису заступника платне институције у року од два месеца од дана пријема уредног захтева из става 2. овог члана.

Заступник платне институције може почети с радом на дан доношења решења Народне банке Србије о упису овог заступника у регистар платних институција.

Народна банка Србије одбиће упис заступника платне институције у регистар платних институција и о томе без одлагања обавестити платну институцију, ако утврди:

1) да мере из става 3. тачка 3) овог члана нису одговарајуће;

2) да лица из става 3. тачка 6) овог члана немају добру пословну репутацију или одговарајуће стручне квалификације и искуство у складу с чланом 80. овог закона;

3) да достављени подаци из става 3. овог члана нису тачни.

Народна банка Србије донеће решење о брисању заступника платне институције из регистра платних институција у следећим случајевима:

1) ако платна институција поднесе захтев за брисање свог заступника из тог регистра;

2) ако је над тим заступником отворен стечајни поступак или поступак ликвидације;

3) ако је заступник – правно лице брисан из регистра привредних субјеката у случају статусних промена;

4) ако је заступник – предузетник брисан из регистра привредних субјеката у складу са законом.

Народна банка Србије може донети решење о брисању заступника платне институције из регистра платних институција ако утврди да постоје разлози из става 6. овог члана.

Платна институција дужна је да без одлагања обавести Народну банку Србије о свакој промени података из става 3. овог члана, односно наступању околности из става 7. овог члана.

Платна институција дужна је да обезбеди да њен заступник корисницима платних услуга пружа информације о томе да наступа у њено име и за њен рачун.

Платна институција дужна је да на својој интернет презентацији објави и дневно ажурира списак заступника преко којих пружа платне услуге, који укључује податке о пословном имену и адреси седишта заступника, платним услугама које платна институција пружа преко заступника, као и податке о свим локацијама на којима се те платне услуге пружају преко заступника.

Народна банка Србије може прописати ближе услове за упис заступника у регистар платних институција, као и ближе услове за стабилно и сигурно пословање у делу пружања платних услуга преко заступника.”

Члан 57.

У члану 103. став 2. тачка 5) после речи: „одредбама овог закона” додају се запета и речи: „укључујући и да поверавање тих послова не може угрозити стабилност, сигурност или континуитет пружања платних услуга те институције тако што би довело до повреде конкуренције на тржишту ових послова или до недозвољене концентрације учесника на том тржишту, у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције”.

Након става 4. додаје се став 5, који гласи:

„Народна банка Србије ближе уређује услове и начин поверавања активности из става 2. овог члана, као и документацију која се Народној банци Србије доставља уз обавештење из става 1. тог члана.”

Члан 58.

У члану 105. став 2. тачка 1) после речи: „пружање платних услуга” додају се речи: „и о пружаоцима услуге пружања информација о рачуну, као и подаци о сваком престанку важења дозволе за пружање платних услуга и обрисаним пружаоцима услуге пружања информација о рачуну”.

Тачка на крају тачке 3) замењује се тачком са запетом, а после тачке 3) додаје се тачка 4), која гласи:

„4) други подаци у вези с пружањем платних услуга које Народна банка Србије пропише.”

Члан 59.

У члану 119. став 1. тачка 8) после речи: „Народна банка Србије” додају се запета и речи: „укључујући услов да намеравано стицање квалификованог учешћа у институцији електронског новца не може довести до негативних последица по заштиту конкуренције из члана 81. став 2. овог закона”.

Члан 60.

У члану 137. став 3. после речи: „откуп електронског новца” додају се запета и речи: „као и податке о свим локацијама на којима се обављају дистрибуција и откуп електронског новца преко трећег физичког или правног лица”.

Члан 61.

У члану 145. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од члана 143. овог закона, Народна банка Србије може правилима рада система из става 1. овог члана утврдити да учесник у том систему може бити и централна банка из треће државе, односно правно лице са седиштем у трећој држави које обавља послове који одговарају пословима банке у смислу закона којим се уређују банке, као и други оператор система за поравнање хартија од вредности – страно правно лице које обавља послове салдирања државних хартија од вредности, ангажовано у складу са законом којим се уређује јавни дуг.”.

Члан 62.

У члану 149. став 4. у тачки 2) тачка са запетом замењује се тачком, а тачка 3) брише се.

После става 4. додају се ст. 5. и 6, који гласе:

„Када учесник у платном систему који је утврђен као битан у складу са овим законом пружаоцу платних услуга који није учесник у том платном систему омогући слање налога за пренос преко тог система – дужан је да исту могућност пружи и другом пружаоцу платних услуга који то од њега захтева, и то на објективан, недискриминаторан и сразмеран начин.

Учесник платног система који је утврђен као битан дужан је да свако одбијање захтева из става 5. овог члана детаљно образложи.”.

Члан 63.

После члана 149. додају се члан 149а и наслов изнад тог члана, који гласе:

„Приступ рачунима који се воде код банака

Члан 149а

Банке су дужне да платним институцијама и институцијама електронског новца омогуће приступ услугама отварања и вођења платних рачуна код банке на објективној, недискриминаторној и пропорционалној основи.

Приступ услугама из става 1. овог члана мора бити дат на начин и у мери да платним институцијама и институцијама електронског новца омогући да платне услуге пружају несметано и ефикасно.

Ако одбије да одређеној платној институцији или институцији електронског новца омогући приступ услугама из става 1. овог члана, банка је дужна да Народној банци Србије достави образложење о разлозима за то одбијање.

Народна банка Србије може прописати ближе услове и начин за омогућавање приступа услугама из става 1. овог члана, односно разлоге за одбијање тог приступа, као и садржину образложења из става 3. овог члана.”

Члан 64.

У члану 174. после става 6. додаје се став 7, који гласи:

„Народна банка Србије може прописати обавезу платних институција, институција електронског новца, јавног поштанског оператора и оператора платних система да плаћају накнаду за вршење надзора из овог члана, као и начин обрачуна, рокове плаћања и друга питања у вези са овом накнадом.”

Члан 65.

У члану 180. став 3. речи: „у коме” замењују се речима „за који”, а после речи: „извршен надзор” додају се речи: „(пресечни датум), али их може узети у обзир при изрицању мере из овог закона”.

Члан 66.

У члану 182. став 3. тачка 2) после речи: „физичка лица” додају се запета и речи: „укључујући предузетнике”.

У ставу 5. тачка 2) после речи: „физичка лица” додају се запета и речи: „укључујући предузетнике”.

После става 6. додају се нови став 7. и став 8, који гласе:

„Неовлашћеним пружањем платних услуга, издавањем електронског новца и/или управљањем радом платног система сматрају се активности које корисницима тих активности омогућавају да користе такве услуге које по својим карактеристикама представљају платне услуге, издавање електронског новца и/или управљање платним системом, без обзира на то да ли се те услуге пружају уз накнаду и без обзира на то у којој се мери ове услуге пружају и колико корисника те услуге користи.

Народна банка Србије може утврдити да се правно или физичко лице бави неовлашћеним пружањем платних услуга, издавањем електронског новца или управљањем радом платног система на основу чињеница које нису потпуно утврђене или које се доказима само посредно утврђују (чињенице које су учињене вероватним).”

Досадашњи став 7. постаје став 9.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 9, после речи: „ст. 3. и 5. овог члана” додају се запета и речи: „укључујући и увећање највишег износа новчане казне из тих ставова који се може изрећи.”

Члан 67.

После члана 186. додају се члан 186а и наслов изнад тог члана, који гласе:

„Посебне мере за отклањање неправилности

Члан 186а

Изузетно од одредаба члана 186. овог закона, ако Народна банка Србије у току вршења непосредног надзора или на основу информација прибављених посредним надзором, оцени да је субјект надзора учинио теже неправилности које могу значајно угрозити рад субјекта надзора, односно да се његово финансијско стање знатно погоршало или да постоји могућност знатно погоршања финансијског стања или ликвидности субјекта надзора, односно да су значајније угрожени интереси корисника платних услуга, односно ималаца електронског новца или да постоји могућност значајнијег угрожавања тих интереса, као и ако постоји могућност настанка штете коју је потребно спречити без одлагања – Народна банка Србије може решењем из члана 186. овог закона:

- 1) привремено суспендовати гласачка права акционара, односно чланова;
- 2) привремено суспендовати руководиоца субјекта надзора;
- 3) наложити банкама код којих субјект надзора има отворене рачуне да привремено забране располагање средствима на тим рачунима;
- 4) именовати привременог представника за надзор над пословањем субјекта надзора који за радње у оквиру свог надзора одговара Народној банци Србије, а чија се овлашћења у вези с тим пословањем утврђују у решењу којим се ова мера изриче;
- 5) утврдити и друге привремене мере неопходне за спречавање наступања последица из овог става.”.

Члан 68.

Члан 187. мења се и гласи:

„Члан 187.

Ако у поступку надзора утврди да субјект надзора није поступио у складу са овим законом или прописима донетим на основу овог закона, а нарочито ако су истоврсне повреде чињене у одређеном периоду коришћењем исте ситуације или трајног односа с корисницима платних услуга или имаоцима електронског новца – Народна банка Србије решењем из члана 186. овог закона може изрећи новчану казну том субјекту, као и члану органа управљања, руководиоцу платне институције, институције електронског новца или платног система (у даљем тексту: руководилац субјекта надзора), односно одговорном лицу код јавног поштанског оператора.

Новчана казна из става 1. овог члана која се изриче субјекту надзора не може бити мања од 100.000 динара ни већа од 5.000.000 динара или од 10% укупног прихода субјекта надзора оствареног у претходној години – ако је 10% укупног прихода субјекта надзора оствареног у претходној години веће од 5.000.000 динара.

Новчана казна из става 1. овог члана која се изриче члану органа управљања, руководиоцу субјекта надзора и одговорном лицу код јавног поштанског оператора не може бити мања од 30.000 динара ни већа од 1.000.000 динара или

од дванаестоструког износа просечне месечне зараде, односно накнаде коју је то лице примило за вршење ових послова у три месеца која претходе месецу у којем се налази пресечни датум из члана 180. став 3. овог закона – ако је тај дванаестоструки износ већи од 1.000.000 динара.

Изузетно од ст. 2. и 3. овог члана, ако је лице из тих ставова непоступањем у складу са овим законом или прописима донетим на основу овог закона прибавило имовинску корист, највиши износ новчане казне из тих ставова може се увећати за износ прибављене имовинске користи.

Ако у року из члана 186. став 3. овог закона субјект надзора не достави Народној банци Србије доказ из тог става – без обзира на то да ли је већ изречена новчана казна у складу са ст. 1. до 4. овог члана, Народна банка Србије доноси решење којим изриче новчану казну, односно нову новчану казну том субјекту и/или другим лицима из става 2. овог члана за учињену повреду, у распону из ст. 2. до 4. овог члана.

При изрицању новчаних казни из ст. 1. до 5. овог члана, Народна банка Србије поступа узимајући у обзир критеријуме из члана 191. овог закона.

При изрицању новчане казне члану органа управљања, руководиоцу субјекта надзора и одговорном лицу код јавног поштанског оператора, Народна банка Србије, поред критеријума из члана 191. овог закона, оцењује и степен одговорности овог лица, узимајући у обзир поделу одговорности за послове из делокруга тог органа, односно лица, утврђене законом и унутрашњим актима субјекта надзора, као и овлашћења и одговорности у управљању субјектом надзора.

Новчане казне из овог члана могу се изрећи и правном лицу, односно физичком лицу које у време изрицања новчане казне више нема својство субјекта надзора, односно члана органа управљања субјекта надзора, руководиоца субјекта надзора или одговорног лица код јавног поштанског оператора – за непоступања, односно повреде из става 1. овог члана који су учињени док су та лица пружала услуге из овог закона, односно обављала те дужности у субјекту надзора.

Решење којим се изриче новчана казна из овог члана, након достављања субјекту надзора и одговорном лицу у субјекту надзора, представља извршну исправу.

Ако се обавеза по основу новчане казне из овог члана не плати у року утврђеном решењем о изрицању новчане казне, Народна банка Србије има право да обрачунава затезну камату на износ тог дуга.

Извршна решења о изрицању новчане казне из овог члана представљају основ за принудну наплату с рачуна субјекта надзора у складу са законом којим се уређује принудна наплата на новчаним средствима на рачуну.

Укупан приход из става 2. овог члана има значење утврђено законом којим се уређује заштита конкуренције.

Новчане казне из овог члана уплаћују се на рачун Народне банке Србије.”

У члану 188. став 2. тачка 1) после речи: „из члана 82. овог закона” додају се речи: „или да у складу с чланом 86. тог закона није обавестила Народну банку Србије о битним променама чињеница или околности на основу којих јој је дозвола за пружање платних услуга издата”.

У тачки 2) после речи: „неистинитих података” додају се речи: „или на основу било каквог противправног чињења”.

Након става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Решењем из ст. 1. и 2. овог члана Народна банка Србије може изрећи налоге и мере платној институцији у вези са престанком пружања платних услуга, односно може наложити тој институцији или другом лицу да предузме одређене активности у вези с тим престанком, укључујући и мере из члана 186а овог закона, а решењем из става 2. овог члана може изрећи и новчане казне у складу са чланом 187. овог закона.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 70.

У члану 189. став 2. тачка 1) после речи: „из члана 127. овог закона” додају се речи: „или да у складу с тим чланом није обавестила Народну банку Србије о битним променама чињеница или околности на основу којих јој је дозвола за издавање електронског новца издата”.

У тачки 2) после речи: „неистинитих података” додају се речи: „или на основу било каквог противправног чињења”.

Након става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Решењем из ст. 1. и 2. овог члана Народна банка Србије може изрећи налоге и мере институцији електронског новца у вези с престанком издавања електронског новца и/или пружања платних услуга, односно може наложити тој институцији или другом лицу да предузме одређене активности у вези с тим престанком, укључујући и мере из члана 186а овог закона, а решењем из става 2. овог члана може изрећи и новчане казне у складу с чланом 187. овог закона.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 71.

У члану 190. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Решењем из ст. 1. и 2. овог члана Народна банка Србије оператору може изрећи налоге и мере у вези с престанком рада платног система, односно може наложити оператору или другом лицу да предузме одређене активности у вези с тим престанком, укључујући и мере из члана 186а овог закона, а решењем из става 1. тачка 2) и става 2. овог члана може изрећи и новчане казне у складу с чланом 187. овог закона.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 72.

У члану 191. став 2. у тачки 5) тачка на крају замењује се тачком са запетом, а после тачке 5) додаје се тачка 6), која гласи:

„6) имовинска корист прибављена учињеном неправилношћу.”

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Народна банка Србије може на својој интернет презентацији објавити или на други начин учинити јавно доступном информацију о мерама предузетим према одређеном субјекту надзора у складу са овим законом, осим у случају да би чињење такве информације јавно доступном озбиљно угрозило тржиште финансијских услуга или проузроковало несразмерну штету заинтересованим лицима.”

Члан 73.

У члану 193. став 1. после речи: „примењује се и на” додају се речи: „пружање платних услуга које се односе на”, а после речи: „у складу с чл. 30. и 64. овог закона – и на” додају се речи: „пружање платних услуга које се односе на”.

Члан 74.

Члан 194. и наслов изнад тог члана мењају се и гласе:

„Обавеза обавештавања потрошача о њиховим правима

Члан 194.

Народна банка Србије на својој интернет презентацији објављује електронску брошуру Европске комисије о правима потрошача у складу са овим законом.

Пружалац платних услуга дужан је да без накнаде учини лако доступном брошуру из става 1. овог члана на папиру у својим пословним просторијама и на својој интернет презентацији, као и у огранку, односно код заступника и лица коме је поверио обављање појединих оперативних послова у складу са овим законом.

У случају особа са инвалидитетом, одредбе овог члана примењују се путем одговарајућих алтернативних начина како би се информације учиниле доступним у приступачном облику.”

Члан 75.

Члан 197. мења се и гласи:

„Члан 197.

Платна институција која намерава да пружа платне услуге у другој држави чланици непосредно или преко огранка – дужна је да о томе обавести Народну банку Србије.

Обавештење из става 1. овог члана садржи пословно име, адресу седишта и регистарски број платне институције, опис и списак платних услуга које платна институција намерава да пружа у другој држави чланици и навођење те државе, а ако платна институција намерава да пружа платне услуге преко огранка, дужна је да достави и:

- 1) назив и адресу огранка – ако је већ основала огранак;
- 2) опис организационе структуре огранка;
- 3) податке о лицима која ће руководити пословима огранка и лицима која ће непосредно руководити пословима пружања платних услуга у огранку, с подацима и доказима да та лица имају добру пословну репутацију, као и одговарајуће стручне квалификације и искуство у складу с чланом 80. овог закона;
- 4) податке и документацију из члана 82. став 1. тач. 5) и 10) овог закона;
- 5) податке и документацију о поверавању оперативних послова платне институције другом лицу у вези с платним услугама које намерава да пружа у другој држави чланици, у складу с чланом 103. овог закона.

Платна институција је дужна да Народној банци Србије достави обавештење из става 1. овог члана само при оснивању првог огранка у одређеној држави чланици. Сви огранци платне институције који су основани у истој држави чланици сматрају се једним огранком.

Народна банка Србије дужна је да надлежни орган државе чланице домаћина обавести о платној институцији која намерава да пружа платне услуге на територији те државе, као и да му достави обавештење и податке из става 2. овог члана – у року од месец дана од дана пријема тих података.

Платна институција може да почне с пружањем платних услуга у другој држави чланици непосредно или преко огранка након што надлежни орган у тој држави прими обавештење и податке из става 4. овог члана, а ако платна институција пружа те услуге преко огранка – и након уписа огранка у регистар платних институција.

Народна банка Србије одлучује о упису или брисању огранка из регистра платних институција на основу процене надлежног органа државе чланице домаћина, а ако сматра да је оцена достављене документације коју јој достави тај орган неоснована, дужна је да том органу достави образложење своје одлуке.

Ако надлежни орган државе чланице домаћина обавести Народну банку Србије о томе да постоје основи сумње да је пружање платних услуга платне институције преко огранка у тој држави у вези са извршењем или покушајем прања новца или финансирања тероризма или да би пружање ових услуга могло да увећа ризик од прања новца или финансирања тероризма – Народна банка Србије може одбити упис огранка у регистар платних институција или брисати огранак из тог регистра, ако је огранак већ уписан у тај регистар.

Народна банка Србије одлучује о упису огранка у регистар платних институција у року од три месеца од дана пријема обавештења из става 2. овог члана.

Платна институција дужна је да обавести Народну банку Србије о датуму започињања пружања платних услуга преко огранка у држави чланици домаћина, а Народна банка Србије дужна је да о том податку обавести надлежни орган државе чланице домаћина.

Платна институција дужна је да без одлагања обавести Народну банку Србије о свакој промени података из става 2. овог члана и у том случају примењује се процедура из ст. 4. до 9. овог члана.

Платна институција дужна је да обезбеди да њен огранак у другој држави чланици корисницима платних услуга пружи информације о томе да наступа у име и за рачун платне институције.

Платна институција која пружа платне услуге преко огранка у држави чланици одговара за законито пословање тог огранка у вези с пружањем тих услуга.”

Члан 76.

Члан 198. мења се и гласи:

„Члан 198.

Платна институција која намерава да пружа платне услуге у држави чланици преко једног или више заступника – дужна је да о томе обавести Народну банку Србије. Ово обавештење сматра се захтевом за упис заступника у регистар платних институција, у смислу члана 102. став 2. овог закона.

Обавештење из става 1. овог члана садржи пословно име, адресу седишта и регистарски број платне институције, опис и списак платних услуга које платна институција намерава да пружа преко заступника у другој држави чланици и навођење те државе, као и податке о заступнику преко кога намерава да пружа услуге у држави чланици у складу с чланом 102. став 3. овог закона.

Народна банка Србије дужна је да надлежни орган државе чланице домаћина обавести о пословном имену и адреси седишта платне институције која намерава да пружа платне услуге преко заступника на територији те државе и о намери да тог заступника упише у регистар платних институција, као и да му достави обавештење и податке из става 2. овог члана – у року од месец дана од дана пријема тих података, а пре уписа у тај регистар.

Платна институција може да почне с пружањем платних услуга преко заступника у држави чланици домаћину након што надлежни орган у тој држави прими обавештење и податке из става 3. овог члана, а након уписа тог заступника у регистар платних институција.

Народна банка Србије одлучује о упису или брисању заступника из регистра на основу процене надлежног органа државе чланице, а уколико сматра да је процена достављене документације од стране надлежног органа државе чланице неоснована, дужна је да том органу достави образложење своје одлуке.

Изузетно од става 3. овог члана, Народна банка Србије неће доставити обавештење и податке из тог става надлежном органу државе чланице домаћина, одбиће упис заступника у регистар платних институција и о томе ће обавестити платну институцију без одлагања – ако оцени да постоје разлози за одбијање уписа из члана 102. став 6. овог закона.

Ако надлежни орган државе чланице домаћина обавести Народну банку Србије о томе да постоје основи сумње да је пружање платних услуга платне институције

преко заступника у тој држави у вези са извршењем или покушајем прања новца или финансирања тероризма или да би пружање ових услуга могло да увећа ризик од прања новца или финансирања тероризма – Народна банка Србије може одбити упис заступника у регистар платних институција или брисати заступника из тог регистра, ако је заступник већ уписан у тај регистар.

Народна банка Србије одлучује о упису заступника у регистар платних институција у року од три месеца од дана пријема обавештења из става 2. овог члана.

Платна институција дужна је да обавести Народну банку Србије о датуму започињања пружања платних услуга преко заступника у држави чланици домаћина, а Народна банка Србије дужна је да о том податку обавести надлежни орган државе чланице домаћина.

Платна институција дужна је да без одлагања обавести Народну банку Србије о свакој промени података из става 2. овог члана и у том случају примењује се процедура из ст. 3. до 9. овог члана.

На заступника платне институције из овог члана сходно се примењују одредбе члана 102. ст. 7. до 9. овог закона.

Платна институција која пружа платне услуге преко заступника у држави чланици одговара за законито пословање тог заступника у вези с пружањем тих услуга.”

Члан 77.

Члан 199. мења се и гласи:

„Члан 199.

Платна институција из државе чланице може у Републици Србији пружати платне услуге за које има дозволу у матичној држави чланици и то преко огранка или заступника, или непосредно.

Платна институција из државе чланице може почети с пружањем платних услуга у Републици Србије након што Народна банка Србије прими обавештење надлежног органа те државе о намери платне институције да пружа те услуге у Републици Србији, а ако платна институција из државе чланице намерава да пружа платне услуге преко огранка или заступника – и након уписа огранка или заступника у регистар платних институција који води надлежни орган матичне државе чланице.

У року од месец дана од дана пријема обавештења из става 2. овог члана, Народна банка Србије оцењује достављену документацију и обавештава надлежни орган матичне државе чланице о релевантним информацијама у вези с намераваним пружањем платних услуга у Републици Србији.

Народна банка Србије у обавештењу из става 3. овог члана посебно наводи основане разлоге за забринутост у вези с намераваним пружањем платних услуга у Републици Србији преко заступника или огранка – ако такви разлози постоје у вези са спречавањем прања новца или финансирања тероризма.

Уз обавештење из става 2. овог члана, достављају се и подаци из члана 197. став 2. овог закона ако платна институција из државе чланице намерава да пружа платне услуге преко огранка, односно подаци из члана 198. став 2. овог закона ако платна институција из државе чланице намерава да пружа платне услуге преко заступника.

Сви огранци у Републици Србији које оснује иста платна институција из друге државе чланице сматрају се, у смислу овог закона, једним огранком.

Заступник платне институције из државе чланице у Републици Србији може бити само правно лице или предузетник са седиштем у Републици Србији.

Ако оцени да постоје основи сумње да је пружање платних услуга платне институције из државе чланице у Републици Србији у вези са извршењем или покушајем прања новца или финансирања тероризма или да би пружање ових услуга могло да увећа ризик од прања новца или финансирања тероризма – Народна банка Србије о томе обавештава надлежни орган матичне државе чланице платне институције.

Народна банка Србије може захтевати од платних институција које пружају платне услуге на територији Републике Србије преко заступника, а чије је седиште у другој држави чланици, да одреде централну контакт тачку на овој територији како би осигурале адекватну комуникацију и извештавање о усаглашавању са главама II до Va овог закона, не доводећи у питање било коју одредбу прописа којима се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма и олакшавање вршења надзора од стране Народне банке Србије и надлежних органа државе чланице домаћина, између осталог и пружање докумената и информација надлежним органима на захтев.

Платне институције из држава чланица које имају заступнике или огранке на територији Републике Србије периодично извештавају Народну банку Србије о платним услугама које пружају на територији Републике Србије. Извештаји из овог става користе се у сврхе прикупљања података о пружању платних услуга или у статистичке сврхе, односно ради праћења пружања платних услуга у складу са овим законом и подлежу прописима о тајности података.

Одредбе члана 70. став 3. и члана 78. став 2. овог закона примењују се и на платну институцију из државе чланице која пружа платне услуге у Републици Србији.”

Члан 78.

После члана 206. додају се чланови 206а и 206б и наслови изнад тих чланова, који гласе:

„Извештавање европских органа

Члан 206а

Народна банка Србије обавештава, без одлагања, на језику уобичајеном за област финансија, орган Европске уније надлежан за надзор банкарског сектора (енг. European Banking Authority) о подацима које води у регистру платних институција у складу с чланом 105. овог закона, као и о разлозима за одузимање дозволе

платној институцији и за брисање пружаоца услуга пружања информација о рачуну из тог регистра, као и у случају да поступи по члану 3. став 4. овог закона.

Народна банка Србије одговорна је за тачност информација из става 1. овог члана и за њихово ажурирање. Народна банка Србије обавештава Европску комисију о подацима из члана 174. став 1. овог закона.

Извештавање централних банака у Европској унији о инцидентима

Члан 206б

Изузетно од члана 75б став 3. овог закона, Народна банка Србије по пријему обавештења из става 1. тог члана без одлагања обавештава Европску банкарску агенцију и Европску централну банку о релевантним детаљима у вези са инцидентом.

Народна банка Србије сарађује са Европском банкарском агенцијом и Европском централном банком у оцени релевантности инцидента за друге надлежне органе Европске уније и Републике Србије.

Ако Европска банкарска агенција, односно Европска централна банка обавести Народну банку Србије о испољеном, значајном оперативном или безбедносном инциденту, Народна банка Србије на основу тог обавештења може, ако је потребно, предузети све неопходне мере за обезбеђивање непосредне заштите финансијског система.

Народна банка Србије доставља Европској банкарској агенцији и Европској централној банци збирне податке из члана 75б став 4. овог закона.”

Члан 79.

После члана 211. додају се члан 211а и наслов изнад тог члана, који гласе:

„Мере у случају непоштовања, укључујући мере предострожности

Члан 211а

Ако Народна банка Србије утврди да платна институција регистрована у држави чланици која пружа услуге преко заступника или огранка на територији Републике Србије није усклађена са одредбама овог закона, о томе ће без одлагања обавестити надлежни орган државе чланице домаћина.

По пријему обавештења о неусклађености од државе чланице домаћина, Народна банка Србије ће спровести све мере неопходне како би платна институција уклонила ту неусклађеност и о тим мерама ће без одлагања обавестити надлежни орган државе чланице домаћина.

Ако је неусклађеност таква да доношење мере не трпи одлагање услед озбиљне претње по интересе корисника платних услуга на територији Републике Србије, Народна банка Србије може да предузме мере предострожности, упоредо са активностима у оквиру међународне сарадње с другим надлежним телима, независно од њихове одлуке.

Мере из става 3. овог члана морају бити одговарајуће и пропорционалне с обзиром на њихову сврху заштите од озбиљне претње по интересе корисника платних услуга на територији Републике Србије, а не могу довести до давања предности корисницима платних услуга платних институција регистрованих у Републици Србији у односу на кориснике платних услуга платних институција у другим државама чланицама.

Мере предострожности су привремене и престају да важе по престанку озбиљне претње по интересе корисника платних услуга на територији Републике Србије.

Када је потребно, Народна банка Србије обавестиће све релевантне органе држава чланица, као и Европску комисију, односно орган Европске уније надлежан за надзор банкарског сектора (енг. European Banking Authority) унапред, односно без икаквог одлагања о свим предузетим мерама из овог члана, уз образложење разлога за њихово предузимање.”

Члан 80.

У члану 215. тачка 4) речи: „тих лица или” замењују се речима: „тих лица”, а после речи: „овој обуци” додају се речи: „или није вршио периодичну и континуирану обуку ангажованих лица”.

После тачке 19) додају се тач. 19а) до 19в), које гласе:

„19а) ако платиоцу није учинио доступним, односно доставио информације пре иницирања платне трансакције у складу с чланом 26а овог закона (члан 26а);

19б) ако кориснику платних услуга није учинио доступним, односно доставио информације након иницирања платне трансакције у складу с чланом 26б овог закона (члан 26б);

19в) ако пружаоцу платних услуга који води рачун платиоца није учинио доступном референтну ознаку платне трансакције у складу с чланом 26в овог закона (члан 26в);”.

У тачки 28) иза речи: „платних услуга” додају се речи: „или га није упознао са информацијама у вези с променом валуте плаћања у складу с чланом 39. овог закона”.

Тачка 30) мења се и гласи:

„30) ако од корисника платних услуга с којим није закључио уговор о платним услугама наплати накнаду у вези са извршењем платне трансакције (члан 40. став 2);”.

У тачки 31) речи: „из члана 40. став 5.” замењују се речима: „из члана 40. став 4.”, а речи: „(члан 40. ст. 4. и 5)” замењују се речима: „(члан 40. ст. 3. и 4)”.

У тачки 32) речи: „(члан 40. став 5)” замењују се речима: „(члан 40. став 4)”.

У тачки 38) речи: „став 3” на оба места замењују се речима: „став 4”.

У тачки 40) речи: „члана 44. став 3” замењују се речима: „члана 44. став 4”.

После тачке 40) додају се тач. 40а) до 40в), које гласе:

„40а) ако не достави потврду расположивости новчаних средстава у складу с чланом 46а овог закона (члан 46а);

40б) ако не испуни своје обавезе у вези с пружањем услуге иницирања плаћања утврђене у члану 46б овог закона (члан 46б);

40в) ако не испуни своје обавезе у вези с пружањем услуге пружања информација о рачуну у складу с чланом 46в овог закона (члан 46в);”.

У тачки 48) после речи: „платне трансакције” додају се речи: „или изврши платну трансакцију”, а после речи: „примаоца плаћања” додају се речи: „након времена предвиђеног чл. 44. и 45. овог закона”.

У тачки 50) речи: „став 1. тач. 1) и 3)”, на оба места, бришу се.

У тачки 51) иза речи: „у случају” додаје се реч: „неодобрене”.

Члан 81.

У члану 216. став 1. тачка 3) после речи: „доказ о тој обуци” додају се речи: „или није вршио периодичну и континуирану обуку ангажованих лица”.

Члан 82.

У члану 218. став 1. тачка 1) речи: „треће лице” замењују се речима: „друга страна укључена у платну трансакцију која није прималац плаћања код те трансакције”.

После тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

„1а) ако, у случају из члана 39. став 2. овог закона, није упознато платиоца са информацијама о курсу који би се користио за промену валуте плаћања и о накнадама које би се од њега наплатиле у вези с том променом или је ову промену извршило без сагласности платиоца (члан 39);”.

У тачки 2) речи: „став 4” замењују се речима: „став 3”.

Тачка 5) мења се и гласи:

„5) ако не поступи у складу са обавезама прописаним чланом 80а овог закона (члан 80а);”.

У тачки 10) речи: „члана 81. став 3.” замењују се речима: „чл. 81. и 81а”, а тачка са запетом на крају замењује се тачком.

Тачка 11) брише се.

Члан 83.

Члан 225. мења се и гласи:

„Члан 225.

Изузетно од члана 10. став 2. овог закона, на пословање институција електронског новца из трећих држава преко којих резиденти, у складу са одредбама закона којим се уређује девизно пословање, обављају послове платног промета са

иностранством – примењују се одредбе закона којим се уређује девизно пословање.

Институција електронског новца из става 1. овог члана дужна је да Народну банку Србије обавести о свом пословном имену и седишту и одговарајућем броју под којим је регистрована у регистру матичне државе, односно о и-мејл адреси за комуникацију с Народном банком Србије, као и о називу и адреси седишта надзорног органа – најкасније до почетка примене овог закона, односно пре почетка пружања услуга резидентима ако те услуге није почела да пружа пре почетка примене овог закона.

Народна банка Србије објављује листу институција електронског новца из трећих држава које су доставиле обавештење из става 2. овог члана.

Ако утврди да постоји сумња да су активности институције електронског новца из треће државе повезане с прањем новца или финансирањем тероризма или да та институција није испунила обавезу из става 2. овог члана – Народна банка Србије може брисати ову институцију с листе из става 3. овог члана, односно неће уписати институцију која је доставила обавештење из става 2. овог члана на ту листу.

Пружаоци платних услуга из члана 10. став 1. овог закона могу извршавати платне трансакције код којих је платилац или прималац плаћања институција електронског новца из става 1. овог члана само ако се та институција налази на листи из става 3. овог члана.

Одредбе овог члана примењују се до дана приступања Републике Србије Европској унији.”

Подзаконски акти Народне банке Србије

Члан 84.

Народна банка Србије донеће прописе за спровођење овог закона које је дужна да донесе – најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Рокови за усклађивање

Члан 85.

Пружаоци платних услуга дужни су да унутрашње акте ускладе са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Рок из члана 42. став 3. овог закона рачуна се од дана ступања на снагу овог закона, а Народна банка Србије може донети решење из тог става од почетка примене овог закона.

Ступање на снагу

Члан 86.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 6. маја 2025. године, осим одредаба чл.

73. до 79. овог закона, које ће се примењивати од дана приступања Републике Србије Европској унији.